

Pension Hond

Dierenwelzijn

Zen4AllDogs Academie BeNe ©

Auteur: Krisje Moens

Disclaimer

Copyright © - Alle rechten voorbehouden

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door print-outs, kopieën of op welke manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur(s).

Bij misbruik worden er gerechtelijke stappen ondernomen.

INHOUDSOPGAVE

.....	1
Wetgeving in België.....	5
<i>Wetgeving Dierenwelzijn.....</i>	<i>5</i>
<i>Een stukje geschiedenis.....</i>	<i>6</i>
<i>De vijf vrijheden.....</i>	<i>6</i>
<i>Het tot stand komen van de wetgeving.....</i>	<i>7</i>
<i>Belgische dierenbeschermingswet.....</i>	<i>7</i>
<i>Dierenwelzijnswet.....</i>	<i>8</i>
<i>Recente ontwikkelingen.....</i>	<i>9</i>
<i>Een hond aanschaffen.....</i>	<i>9</i>
<i>Let op de volgende punten.....</i>	<i>10</i>
<i>Een gezonde en sociale pup aanschaffen.....</i>	<i>10</i>
<i>Criteria van een goede fokker.....</i>	<i>11</i>
Actuele wetgeving.....	12
<i>Huisvesting en gezelschap.....</i>	<i>13</i>
Identificatie & Registratie.....	21
Dierenmishandeling.....	25
<i>Dierenverwaarlozing en. – mishandeling: hoe en waar melden?.....</i>	<i>26</i>
Chirurgische ingrepen.....	42
<i>Verboden chirurgische ingrepen.....</i>	<i>43</i>
<i>Strafbare handelingen.....</i>	<i>44</i>
Rol van de handhavers.....	45

Reizen met honden	47
<i>Reizen vanuit België naar een EU-land</i>	<i>48</i>
<i>Reizen met meer dan vijf dieren</i>	<i>49</i>
<i>Reizen vanuit EU-land naar België.....</i>	<i>49</i>
<i>Reizen vanuit België naar derde landen en terug.....</i>	<i>50</i>
<i>Reizen met meer dan vijf dieren vanuit derde landen naar België.....</i>	<i>50</i>
Noodsituaties	52
Wedstrijden met honden	53
Burgerrechtelijk aansprakelijkheid	54
<i>Schaderegeling</i>	<i>55</i>
<i>Bijtincidenten.....</i>	<i>56</i>
<i>Hinder</i>	<i>57</i>
<i>Handhavingsmogelijkheden</i>	<i>57</i>
<i>Het houden van een hond, betekent: verantwoordelijkheid nemen!</i>	<i>58</i>
Bescherming van de persoonsgegevens	59
<i>De belangrijkste principes van GDPR.....</i>	<i>59</i>
<i>Voldoen aan de eisen van de GDPR.....</i>	<i>60</i>

WETGEVING IN BELGIË

WETGEVING DIERENWELZIJN

Het welzijn van dieren wint maatschappelijk steeds meer aan belang. Gezinnen geven steeds meer geld uit om ervoor te zorgen dat hun dier het naar zijn zin heeft. Sommigen beschouwen hun viervoeter als een volwaardig lid van het gezin. De meeste mensen hebben oog voor allerlei vormen van dierenverwaarlozing en -mishandeling en kaarten dit aan via allerlei fora, onder andere via de sociale media. Het is duidelijk dat de overgrote meerderheid bekommerd is over het welzijn van dieren in het algemeen en dat van honden in het bijzonder. Tevens hebben zij nood aan criteria om dierenwelzijn correct te kaderen. Lees zeker verder, want dit komt hierna aan bod; je verneemt ook hoe je een goede fokker herkent, welke aansprakelijkheid je als hondeneigenaar of verantwoordelijke draagt en welke regels er gelden, wanneer je met je hond op reis gaat.

Dierenwelzijn is een ruim begrip en omvat zowel het fysieke als het geestelijke welzijn van het dier. Iedere persoon heeft een ander referentiekader om de leefomstandigheden van een dier te interpreteren. Als individu is het niet altijd eenvoudig om correct in te schatten of het welzijn van het dier is aangetast. Op welke criteria baseer je je?

EEN STUKJE GESCHIEDENIS

In 1965 boog het Brambell Committee zich in Groot-Britannië over het huisvestingssysteem van landbouwhuisdieren. Deze vergadering vormde een mijlpaal in het debat over dierenwelzijn, want de leden waren van mening dat alle dieren de vrijheid zouden moeten hebben om op te staan, neer te liggen, zich te keren, zichzelf te verzorgen en hun poten te strekken.

Deze minimale voorwaarden werden bekend als de vijf vrijheden. IN 1993 heeft de Britse Farm Animal Welfare Council (FAWC) deze vijf vrijheden opgepakt en uitgewerkt tot de volgende lijst:

1. Vrij van dorst, honger en ondervoeding
2. Vrij van fysiek en fysiologisch ongerief
3. Vrij van pijn, verwonding en ziektes
4. Vrij om natuurlijk gedrag te vertonen
5. Vrij van angst en chronische stress

DE VIJF VRIJHEDEN

De eigenaar zal voldoende vers drinkwater ter beschikking moeten stellen om een optimale gezondheid en effectieve energiehuishouding te garanderen.

Door middel van een geschikte en veilige huishouding te bieden, voorkomt hij fysiek en fysiologisch ongerief.

Wanneer verwondingen of ziektes optreden, dewelke de eigenaar in eerste instantie dient te voorkomen, start hij zo snel mogelijk een behandeling op.

Tevens dient de eigenaar voor voldoende bewegingsvrijheid te zorgen, in een daartoe geschikte ruimte en te zorgen voor sociale huisvesting met soortgenoten.

Tenslotte zorgt de eigenaar via huisvesting en management dat het dier niet onderhevig is aan stress en angst. Een goede socialisatie maakt hier een belangrijk deel van uit.

De vijf vrijheden gelden vandaag nog steeds als internationale richtlijn om in de praktijk dierenwelzijn na te streven op een uniforme manier. De nationale wetgeving is hierop gebaseerd. Regelmatig geven wetenschappers advies om deze criteria aan te passen.

HET TOT STAND KOMEN VAN DE WETGEVING

De wetgever heeft echter nood aan duidelijke, juridisch afdwingbare criteria. De vijf vrijheden vormen de rode draad doorheen de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, beter bekend als de Dierenwelzijnswet. Deze wet, met talrijke uitvoeringsbesluiten, geldt nog steeds als referentie bij de bestrijding van inbreuken op het dierenwelzijn. Dit is niet altijd zo geweest.

De eerste bepalingen over de bescherming van dieren zijn terug te vinden in het Belgische Strafwetboek van 1867. Toen was het belang van dierenbescherming vooral verbonden met de economische waarde van het dier en diens nut voor de maatschappij. Zo werd bijvoorbeeld iemand die een lastdier vergiftigde zwaarder gestraft dan iemand die een gezelschapsdier ombracht door vergiftiging.

Bizar is ook, toch volgend hedendaagse normen, dat de wetgever in de eerste artikels enkel het ombrengen van andermans dieren strafbaar stelde. De overheid had dus meer aandacht voor het beschermen van het eigendomsrecht dan voor de bescherming van het dier an sich. Verder in het Strafwetboek kwamen dan de artikels aan bod die voor de eigenaar van het dier zelf van toepassing waren.

BELGISCHE DIERENBESCHERMINGSWET

België was de voorloper in Europa wanneer het op de bescherming van dieren aankwam en lichtte de artikels die handelden over daden van wreedheid jegens dieren uit het Strafwetboek en werkte deze uit tot een aparte wet. Op 29 maart 1929 verscheen de Belgische dierenbeschermingswet van 22 maart 1929 in het Belgisch Staatsblad. De wet was een verwezenlijking van Jules Ruhl, hét uithangbord van de dierenbescherming destijds. Hij streefde jarenlang naar een volwaardige wet die de dieren zou beschermen tegen menselijke wreedheden, zoals het blind maken van zangvogels en dierengevechten.

Hoewel de wetgever afstand neemt van de gedachte het dier te beschermen vanuit economische belangen, was deze wet een onvolmaakt begin, maar geen eindpunt.

Ongeveer 45 jaar later werd een volgende, onbevredigende stap gezet en kwam de tweede wet op de Dierenbescherming tot stand, meer bepaald de wet van 2 juli 1975. Toenmalige dierenbeschermers drongen haast onmiddellijk aan op een nieuwe wet ter bescherming van de dieren, gezien de straffen aan de lage kant bleven.

DIERENWELZIJNSWET

In de hoofden van sommige parlementsleden rijpte langzaam het idee om te evolueren van een dierenbeschermingswet naar een echt dierenwelzijnswet. Ze achtten het onvoldoende om de dieren enkel te beschermen tegen de wreedheid van de mens en begonnen zich meer te focussen op de bevordering van het welzijn van het dier, waarbij ook het psychologisch aspect aandacht verdiende.

De wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (Dierenwelzijnswet) kwam hier deels aan tegemoet. Deze derde dierenbeschermingswet betrof een moderne kaderwet en bevatte algemeen geformuleerde en principiële bepalingen. Door de jaren heen verschenen er al zo'n 50 uitvoeringsbesluiten.

In 1995 werd de Dierenwelzijnswet bijgestuurd met een verbod op straatpaardenkoersen en op honden- en kattenmarkten.

Tot dan behoorde de materie Dierenwelzijn steeds toe aan de minister die Landbouw onder zijn bevoegdheid had. In 1999 kwam hier een einde aan, maar Dierenwelzijn bleef een federale restbevoegdheid, het is te zeggen, het betrof geen volwaardige ministerportefeuille, maar kwam bij Volksgezondheid terecht.

Op 1 juli 2014 kwam de bevoegdheid Dierenwelzijn onder de vleugels van de gewesten terecht. Een Vlaamse minister van Dierenwelzijn zag het daglicht. De Dierenwelzijnswet blijft gelden, voor zover de gewesten geen afwijkende regelingen treffen. Praktisch gezien dien je de Dierenwelzijnsweg samen met de uitvoeringsbesluiten te lezen om de precieze impact te kennen.

RECENTE ONTWIKKELINGEN

Begin 2020 namen de volksvertegenwoordigers een belangrijke symbolische beslissing. Eerder werden dieren steeds als object of voorwerp beschouwd, maar dat verandert dankzij een vernieuwd hoofdstuk in het burgerlijk wetboek. De wetgever beschouwt dieren nu als wezens met gevoel. Dit is een belangrijke stap vooruit. In het Burgerlijk Wetboek komt er nu een aparte categorie "dieren", naast "mensen" en "goederen". De definitie betreft: "Dieren hebben gevoelsvermogen en hebben biologische noden".

De volgende stap om een diervriendelijk beleid op een hoger niveau te tillen, is de ontwikkeling van een Vlaamse Codex Dierenwelzijn, gezien de huidige Dierenwelzijnswet onsamenhangend overkomt door alle wijzigingen die de wetgever in de oorspronkelijke tekst doorvoerde. Met de publicatie van een Vlaamse Codex Dierenwelzijn zal de minister nog meer inspelen op de maatschappelijke evolutie inzake het welzijn van gezelschapsdieren.

EEN HOND AANSCHAFFEN

Denk je eraan een hond in huis te halen, bedenk dan dat er veel bij komt kijken om een hond te houden in overeenstemming met de Dierenwelzijnswet. Om een idee te krijgen of je geschikt bent als hondeneigenaar of dat een hond bij je past, stel je je in de eerste instantie de volgende vragen:

- Heb je de ruimte en de tijd om een hond dagelijks vrij buiten te laten bewegen?
- Ga je graag wandelen, ook als het regent of koud is?
- Wil je dagelijks de uitwerpselen opruimen en/of de hond zindelijk maken?
- Ben je bereid om per maand 85 euro kosten (per jaar 700 - 1300 euro) te betalen?
- Wil je de komende 10 - 20 jaar voor de hond zorgen?
- Heb je een oplossing voor de hond als je op vakantie gaat of een lange dag weg bent?
- Is iedereen van het gezin enthousiast om een hond te nemen?
- Ben je zeker dat er niemand in het gezin allergisch is voor honden?
- Kan je ertegen dat de hond veel vuil maakt of soms iets stuk maakt?
- Heb je genoeg ruimte binnen en/of is de tuin hoog genoeg omheind?

LET OP DE VOLGENDE PUNTEN

- Koop geen hond via het internet zonder dat het dier gezien hebt.
- Advertenties op algemene websites moeten een erkenningsnummer (HK-nummer) vermelden. Ga niet in op advertenties die geen of een vals HK-nummer gebruiken of die een bestaand nummer misbruiken. De lijst van de erkende nummers en bijhorende adressen vind je op de website van de Dienst Dierenwelzijn.
- Advertenties van particulieren vind je in gespecialiseerde media. Zij mogen niet adverteren op de algemene websites.
- Ga langs bij de fokker en controleer de hygiëne en omstandigheden waarin de honden leven.
- Elke hond met een paspoort hebben dat je onmiddellijk moet meekrijgen. Het mag niet worden opgestuurd.
- De afkomst van de hond kan je zien aan het paspoort. Het nummer van een Belgisch paspoort begint met de letters BE. Alleen kweker-handelaars mogen honden invoeren.
- Elke hond moet gechipt en geregistreerd zijn. De verkoper moet ervoor zorgen dat de hond op jouw naam komt te staan. Ga dit enkele weken na aankoop zelf na op www.dogid.be en vraag aan jouw dierenarts om het chipnummer te controleren.
- Koop je bij een erkende fokker, dan moet je een garantiecertificaat krijgen.

EEN GEZONDE EN SOCIALE PUP AANSCHAFFEN

- Hoe reageren de aanwezige honden op mensen en andere dieren?
- Zijn alle honden gezond, proper en hebben hun uitwerpselen een vaste structuur?
- Mag je meerdere keren komen kennismaken en worden al je vragen beantwoord?
- Is de moederhond bij de pups?
- Groeien de honden op in een huiselijke omgeving?
- Zijn de bewijzen van gezondheidscontroles van de ouders aanwezig?
- Is het een ras met veel risico op erfelijke of aangeboren ziektes en misvormingen? Vraag dan aan de fokker wat hij doet om problemen te voorkomen.

CRITERIA VAN EEN GOEDE FOKKER

Als je niet bekend bent met de hondenfokkerij en handel, vraag dan hulp aan een dierenarts of expert bij de aankoop. Biedt de verkoper veel verschillende rassen aan en zijn er verschillende nestjes aanwezig. Wees dan zeker aandachtig, want mogelijk gaat het hier om een broedfokker. Koop geen zielige hondjes, want dat houdt foute handel in stand.

Een goede fokker voldoet minstens aan volgende criteria:

- Hij kweekt maximaal twee verschillende rassen;
- Hij heeft niet altijd pups te koop (je komt vaak op een wachtlijst);
- De pups groeien in huis op, samen met hun moeder. Dit is belangrijk voor hun eerste socialisatie;
- Je kan het moederdier zien;
- Je krijgt de pup niet onmiddellijk mee en de fokker vraagt ook naar jouw situatie;
- De fokker doet niet geheimzinnig over het paspoort;
- De fokker test de ouderdieren op erfelijke aandoeningen;
- De pups verlaten het nest pas na de leeftijd van 8 weken (15 weken voor pups uit het buitenland);
- De pups worden niet toegelaten op zoekertjessites;
- Ben je getuige van mistoestanden, meld dit dan zeker bij de lokale politie of Dienst Dierenwelzijn.

ACTUELE WETGEVING

De Dierenwelzijnswet vormt de basiswetgeving als het gaat over het welzijn van de hond. Deze wet geldt zowel voor particulieren, als voor professionelen. In de verschillende specialisatiemodules gaan we dieper in op de bijkomende verplichtingen, bijvoorbeeld wat de afmetingen van de verblijven betreft, voor hondenkwekers en -handelaars. Zij dienen ook over een erkenning te beschikken.

Artikel 4 van de Dierenwelzijnswet is het belangrijkste artikel om na te gaan of een eigenaar zijn hond houdt in overeenstemming met de wet en er geen sprake is van verwaarlozing. De belangrijkste paragrafen luiden als volgt:

§1. Ieder persoon die een dier houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, moet de nodige maatregelen nemen om het dier een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologisch en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domesticatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen.

§2. Niemand mag de bewegingsvrijheid van het dier dat hij houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, zodanig beperken dat het aan vermijdbare pijnen, lijden of letsels is blootgesteld.

Wanneer een dier gewoonlijk of voortdurend wordt vastgemaakt of opgesloten, moet het voldoende ruimte en bewegingsvrijheid krijgen, in overeenstemming met zijn fysiologische en ethologische behoeften.

Wees je bewust dat niet alleen de eigenaar verplichtingen heeft, maar ook de verzorger. Als tijdelijke oppas draag je ook verantwoordelijkheid, wanneer het om het welzijn van de hond gaat.

De fysiologische behoeften hebben te maken met het lichaam. Het zijn de primaire levensbehoeften, zoals eten, drinken en voortplanting. Je hond houden in overeenstemming met diens ethologische behoeften betekent dat je omstandigheden dient te creëren, zodanig dat jouw hond zijn natuurlijk gedrag kan vertonen. Wanneer je bijvoorbeeld een jonge Border Collie lange tijd opsluit in een bench, kan deze zijn natuurlijk gedrag niet vertonen. Hij zal daarentegen gedragsproblemen ontwikkelen.

HUISVESTING EN GEZELSCHAP

Huisvesting

De hond moet voldoende ruimte hebben om te lopen, te spelen en om zijn behoefte te doen. De huisvesting moet veilig zijn en de hond beschermen tegen koude en hitte. Een droge en comfortabele slaappleaats is verplicht. Dit kan een mand in huis zijn of een hondehok buiten met isolatie of dekens. Een kennel of een bench is ongeschikt als permanente huisvesting.

De inrichting van de kennels is erop gericht om alle dieren voldoende afwisseling en stimulatie te geven.

Roostervloeren zijn verboden.

Geperforeerde vloerprofielen mogen gebruikt worden op voorwaarde dat de profielen:

- voldoende steun geven aan de poten
- voor slechts een beperkt deel van de hokoppervlakte worden gebruikt
- gemakkelijk volledig kunnen verwijderd worden
- niet boven een mestkelder ligt

De vloer moet droog en gemakkelijk te onderhouden zijn.

De juiste temperatuur is belangrijk. In de zomer mag het er niet te warm zijn en in de winter niet te koud. Maar ook de luchtvochtigheid en de ventilatie spelen een belangrijke rol. Verder is het belangrijk dat er voldoende natuurlijke lichtinval is en dat er voldoende ramen aanwezig zijn en natuurlijk ook kunstmatig licht voor donkere dagen. De dieren moeten langs minstens één zijde naar buiten kunnen (kijken).

De dieren moeten beschermd zijn tegen zon, regen en wind.

De kennels moeten stevig genoeg gebouwd zijn zodat de dieren deze niet kunnen beschadigen en zich niet kunnen kwetsen aan randen en zijkanten. Je moet ook toezien dat de dieren niet kunnen ontsnappen.

Bij honden betekent dit dat de omheining tot in de grond moet zitten want honden hebben soms de neiging tot graven. Ook is het beste dat er een dak op ligt of de draad naar binnen toe is omgeplooid voor de houdini-honden. Ook katten kunnen er wat van. Ze kunnen zich in de kleinste bochten wringen om te ontsnappen en ze kunnen hoog klimmen. Voor hen kan je aan de bovenrand een buis bevestigd die draait als ze erop komen staan. Ze kunnen dan niet springen naar de overkant.

Het spreekt voor zich dat alle verblijven dagelijks een reinigingsbeurt moeten krijgen, soms meermaals per dag indien het regent, sneeuwt, modderig is of er ongelukjes gebeuren.

In de dierenverblijven moet er een branddetector aanwezig zijn.

Elk dier moet zijn eigen veilige rustplaats en slaapplaats hebben. Vraag aan de eigenaar om een deken of kussen van thuis mee te brengen, zo heeft het dier zijn vertrouwde geur mee. Dit helpt bij de eerste dagen na het binnenbrengen van het dier.

Katten moeten kunnen klimmen en hun nagels scherpen, er moeten ook klimmogelijkheden zijn en voldoende kattenbakken. De regel is het aantal katten is de hoeveelheid kattenbakken + 1 of zelfs 2.

Honden zijn groepsdieren. Zorg dat, indien je in groepen werkt ze minstens met 2 zitten. Sommige honden hebben snel een vriendke, sommige honden zijn het liefste alleen. Observeer de honden die je samenzet heel goed. Zijn het karakters die niet matchen, verplaats dan 1 of meerdere honden in een andere groep.

Hou rekening met de grootte van de hond(en) maar ook met het karakter en de leeftijd.

Honden moeten kunnen spelen, snuffelen, rondlopen. Honden moeten minstens 2 uur per dag buiten kunnen zijn. In de zomer hebben ze buiten beschutting nodig tegen de zon en warmte. In de winter tegen koude, regen en wind.

Respecteer de minimum wettelijke afmetingen van de kennels.

Dit is volgens de wet in orde, maar wees wijs!

De hoogte van de verblijven is minstens 2 x de schofthoogte met een minimumhoogte van 75 cm. De honden die in de hokken zitten (met uitzondering van kraamhokken) moeten naar buiten kunnen kijken.

Minstens ¼ van de oppervlakte van één wand moet open of doorzichtig zijn op ooghoogte.

Voorbeeld:

Stel je zet een Duitse Herder met een schofthoogte van 65 cm en een keeshond met schofthoogte van 40 cm samen, dan geldt de formule $(1 + 2) \times 1,5 = 4,5$ m² ruimte kennel voor beide dieren.

Honden hebben toegang tot een vaste buitenloop. Als een permanente toegang niet mogelijk is, worden de honden tenminste 2 uur per dag gedurende 5 dagen in de week uitgelaten. De verantwoordelijke toont dat op vraag van de dienst aan, bijvoorbeeld aan de hand van camerabeelden of chipregistratie. Een buitenloop is niet verplicht voor:

- de honden die niet-gespeende jongen hebben
- zieke honden
- honden in quarantaine of die in een afzonderingslokaal verblijven

Gezelschap

De raad van dierenaangelegenheden is een onafhankelijke raad van deskundigen die op verzoek van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit of op eigen initiatief adviseert over multidisciplinaire vraagstukken op het gebied van dierenwelzijn, inclusief diergezondheid en ethische vraagstukken.

Met multidisciplinaire vraagstukken wordt bedoeld: complexe vraagstukken die op meerdere terreinen betrekking hebben. Vraagstukken waarin bijvoorbeeld omgeving, mens en dier, gezondheid, enz. tegelijkertijd worden meegenomen in een advies;

Voeding

De hond moet minstens twee keer per dag voer krijgen waarop staat: 'complete hondenvoeding'. Pas op met tafelrestjes of extra's, die kunnen de hond immers ziek of te dik maken. Dikke honden krijgen sneller last van ernstige gezondheidsproblemen. De ribben moeten makkelijk voelbaar zijn en net niet zichtbaar onder de huid. Laat de hond met rust tijdens en vlak na het eten.

Laat het eten geen ganse dag staan. Enerzijds kan dit leiden tot vechtpartijen, anderzijds is de kans groter dat het voer bedorven is (zeker in de zomer).

	1 Zeer mager	<ul style="list-style-type: none">• De ribben, de ruggenwervels en de schouder- en bekkenbeenderen zijn zeer goed zichtbaar.• Er is sprake van duidelijk verlies van spiermassa.• Op de ribben is geen vetlaag te voelen.
	2 Ondergewicht	<ul style="list-style-type: none">• De ribben, de ruggenwervels en de schouder- en bekkenbeenderen zijn zichtbaar.• De taille is duidelijk zichtbaar.• Op de ribben is geen vetlaag te voelen.
	3 Ideale gewicht	<ul style="list-style-type: none">• De ribben, de ruggenwervels en de schouder- en bekkenbeenderen zijn niet zichtbaar, maar wel goed te voelen.• De taille is duidelijk zichtbaar.• Op de ribben is een dunne vetlaag te voelen.
	4 Overgewicht	<ul style="list-style-type: none">• De ribben, de ruggenwervels en de schouder- en bekkenbeenderen zijn moeilijk te voelen.• De taille is niet zichtbaar.• Bij de ruggengraat en aan de staartbasis is een vetlaag zichtbaar.
	5 Zwaarlijvigheid	<ul style="list-style-type: none">• Bij de ribben, de ruggengraat en aan de staartbasis is een vetlaag duidelijk zichtbaar.• De taille is niet zichtbaar.• Er is een duidelijke toename van de buikomvang zichtbaar.

Vraag aan de eigenaars dat ze de voeding meebrengen die hun dier normaal krijgt. Dieren hebben een gevoelige maag en het is niet aangewezen om hen zomaar te laten overstappen naar een andere voeding. Je zal dus een goede opvoeding moeten doen en bijhouden welke voeding bij welk dier hort. Vraag ook steeds hoeveel een dier krijgt en controleert toch even de verpakking. Je kan dieren best 2x daags eten geven. Er zijn verschillende soorten voeding die we in een andere module bespreken.

Aan de hand van de condition score card voor honden kan je snel nagaan of de hond geen maatje teveel aan het ontwikkelen is.

Beweging

Honden hebben als ontspanning afwisselende activiteiten nodig. Ze moeten kunnen snuffelen, lopen, graven zwemmen en onderzoeken. Laat de hond dagelijks uit aan een comfortabel tuig en een lange leiband. Laat de hond loslopen waar het mogelijk is en toegelaten is, bijvoorbeeld op een hondenweide. Verderop in dit wetsartikel verneem je dat bij honden het gebruik van halsbanden die elektrische schokken kunnen toedienen, verboden is en dat de Vlaamse Regering nadere regels kan bepalen om afwijkingen van dit verbod toe te staan voor het gebruik van opleiding of gedragstherapie voor honden. Tot op heden is deze alinea echter nog niet van kracht, gezien de Vlaamse regering nog geen uitvoeringsdatum bepaalde.

Vrij van angst en stress

Dieren die naar een pension gebracht worden hebben de eerste 2 dagen wat stress door alle nieuwe indrukken. Ze begrijpen niet waarom ze hier zitten; ze kennen het begrip 'vakantie' niet zoals wij het kennen. Ze bekijken het vanuit hun leefwereld, ze vertrekken van hun 'thuis' naar hier, hun mens verlaat hen en laat hen alleen achter. Voor die reden is het handig om aan de eigenaar te vragen een kledingstuk mee te vragen, dit kan in de mand van het dier en geeft hen een vertrouwde geur van thuis.

Laat het dier wennen aan hun nieuwe omgeving, sommige dieren zullen direct op verkenning uitgaan en andere dieren hebben meer tijd nodig. Gun hen die. Praat tegen he, geef hen extra aandacht. Zorg ervoor dat ze zich veilig voelen en ze kunnen spelen. Meestal zullen ze zich na 2 dagen wel wat beter voelen.

Geef katten de tijd en ruimte om te kunnen klimmen en zich te verstoppen.

Zet kleine honden bij kleine honden (rassen) en grotere honden bij grotere honden. Kijk naar de energie van de groep en pas aan waar nodig.

De dieren hebben voldoende ruimte, goede voorzieningen en gezelschap van soortgenoten.

Vocht

Het spreekt voor zich dat elk dier vocht nodig heeft, maar de hoeveelheid vocht verschilt van dier tot dier. De hoeveelheid water die een hond nodig heeft, is afhankelijk van de grootte, lichaamsgewicht, activiteit, seizoen (in de winter drinken honden minder dan in de zomer), de voeding en kan ook beïnvloed worden door medicatie.

Een goede vuistregel is dat een volwassen hond die in goede gezondheid verkeert, dagelijks ongeveer 40 a 50 ml per kilo lichaamsgewicht nodig heeft.

Gewicht van de hond	Hoeveelheid in liters
5 - 10 kilo	0,75 - 1,5 liter
10 - 20 kilo	1,5 - 2 liter
20 - 40 kilo	2 - 4 liter

Een kat heeft 40 tot 60 ml water nodig per kilogram lichaamsgewicht per 24 uur.

Hoe kan je zien dat het dier is uitgedroogd?

Er zijn twee indicatoren waarmee je op eenvoudige wijze kan vaststellen of een dier uitgedroogd is:

-tandvlees: een dier dat uitdroogt heeft bleker en droger tandvlees. Het tandvlees behoort steeds vochtig te zijn.

-Huid: De huid van het dier wordt minder elastisch als het uitdroogt. Als je tussen duim en wijsvinger een stukje huid beetpakt, en er voorzichtig in knijpt en loslaat, dan valt de huid direct terug in de normale positie. Wanneer dat niet gebeurt en de huid langer dan normaal 'rechttop' blijft staan, dan is dit een teken dat het dier uitgedroogd is.

Je kan het ook merken aan zijn gedrag. Het dier gaat meer slapen dan normaal, reageert amper op zijn naam. Zorg ervoor dat hij zo snel mogelijk vocht toegediend krijgt en contacteer eventueel de dierenarts al. Uitdroging kan immers ook een gevolg zijn van een onderliggend probleem zoals diarree en braken.

Jonge dieren hebben meer water nodig dan volwassen dieren. Schenk bijzondere aandacht aan deze dieren en zeker bij warm weer.

In de zomer drinken dieren meer dan in de winter. Zet dus niet alleen water in de kennels maar ook op de speelweiden. Zorg ervoor dat alle waterbakjes dagelijks grondig gereinigd worden; Voorzie schaduwplekken waar de dieren rustig kunnen zitten. Bouw rustmomenten in tijdens de dag. Sommige honden zouden anders de ganse dag rondlopen.

Het is ook mogelijk dat een dier teveel drinkt, dit kan wijzen op een ziekte: suikerziekte, baarmoederontsteking, nieraandoening. Als je een vermoeden hebt dat een dier overmatig drinkt, contacteer dan steeds de dierenarts.

Vrij van pijn en ziekte

Er is sprake van preventie en een snelle diagnose en behandeling.

Op het moment dat de eigenaar zijn dier binnenbrengt, controleer je eerst het gezondheidsboekje.

Honden zijn verplicht ingeënt tegen de ziekte van Carré, parvovirose, hepatitis contagiosa canis, bordertelose en influenza (kennelhoest) of hebben een titer ondergaan waar ze aantonen dat ze genoeg antistoffen hebben.

Katten zijn verplicht ingeënt tegen panleucopenie (tyfus), rhinotracheitis (coryza) en leucose of hebben een titer ondergaan waar ze aantonen dat ze genoeg antistoffen hebben.

Je doet een gezondheidscheck. Je controleert ogen, oren en tandvlees en je bestast het volledige lichaam. Je controleert ook de vacht op huidandoeningen, vachtproblemen, parasieten. Je bent geen dierenarts en je kan geen diagnose stellen, maar door je opleiding en ervaring heb je voldoende kennis om te kunnen vaststellen dat er een gezondheidsprobleem is.

Als er een gezondheidsprobleem is, moet je voor de veiligheid van de rest van je gasten dit dier weigeren. Je kan dit dier eventueel wel in de quarantaine ruimte zetten, vraag aan je dierenarts om langs te komen voor een diagnose.

Tijdens het verblijf van de dieren, doe je dagelijks deze gezondheidscheck. Controleer ook de pootjes (nagels, voetbed).

Je neemt alle mogelijke voorzorgen op hygiëne en medische voorzorgen. Snelle detectie van een gezondheidsprobleem is essentieel. Je contacteert direct je dierenarts en start de voorgeschreven behandeling op.

IDENTIFICATIE & REGISTRATIE

Om te voldoen aan de Belgische wetgeving, dien je je hond ook te identificeren en te registreren in de databank van de overheid (DogID). De identificatie is het plaatsen van een microchip in de nek van de hond. De dierenarts noteert het nummer van de chip in het (verplichte) paspoort en registreert de gegevens van de verantwoordelijke van de hond bij DogID.

Als verantwoordelijke van een hond laat je deze voor de leeftijd van acht weken identificeren en registreren. In elk geval dient dit te gebeuren vooraleer je de hond verhandelt (zie definitie 'verhandelen').

Slechts in volgende gevallen kan je een geïdentificeerde hond verhandelen:

1. De hond is geboren bij een fokker en wordt binnen de acht dagen na identificatie verhandeld aan een erkende fokkerij of naar het buitenland
2. De hond is afkomstig uit het buitenland en wordt binnen de acht dagen na het afwerken van de identificatieprocedure verhandeld naar het buitenland.

Honden uit het buitenland

Honden afkomstig uit het buitenland die meer dan acht weken oud zijn op het moment dat ze België binnengebracht worden, worden binnen de acht dagen na hun aankomst geregistreerd.

Bij elke wijziging van verantwoordelijke deelt de overdrager de gegevens van de nieuwe verantwoordelijke binnen de acht dagen mee aan Dog ID.

De overdrager moet het paspoort onmiddellijk aan de nieuwe verantwoordelijke overhandigen.

Ook wanneer je verhuist of wanneer je hond overlijdt, dien je dit mee te delen aan DogID.

Bij verlies van het paspoort, dien je langs te gaan bij jouw dierenarts. Hij zal jou een nieuw paspoort bezorgen en het nummer ervan aan DogID kenbaar maken.

Honden kweken

Wil je honden gaan kweken, verhandelen of een pension – al dan niet met uitlaatservice – uitbaten, zal je bij de Vlaamse dienst Dierenwelzijn, voorafgaandelijk, een erkenning moeten aanvragen. Een inspecteur-dierenarts komt dan bij jou langs om na te gaan of je aan de voorwaarden inzake de aanleg en uitrusting, de hygiëne, veiligheid en identificatie der dieren, evenals de dierengeneeskundige controle en begeleiding voldoet. De uitbater en sommige leden van het personeel zullen ook moeten voldoen aan bepaalde bekwaamheidsvoorwaarden.

Je kan kiezen om met een stamboom te fokken, maar dit is niet verplicht. In België kan je terecht bij de Koninklijke Maatschappij Sint-Hubertus (KMSH) vzw om een stamboom te bekomen. Deze vereniging heeft als doel: het in stand houden en het verbeteren van de hondenrassen in België. Om te fokken met stamboom dien je met heel wat formaliteiten rekening te houden.

Hou ook in het achterhoofd dat je vanaf het houden van 5 honden een melding moet doen in jouw gemeente in het kader van de Omgevingsvergunning, dit is de vroegere milieuvergunning. Vanaf 10 honden dien je te beschikken over een Omgevingsvergunning voor een klasse 2-inrichting.

Meer hierover in de daartoe voorziene specialisatiemodule.

Honden verhandelen

Het verhandelen van honden is aan heel wat beperkingen onderworpen. De wetgever stelde deze strenge regels vooral op om impulsaankopen tegen te gaan en de socialisatie van honden te bevorderen.

Het is verboden om:

- Honden te verhandelen die jonger zijn dan acht weken;
- Honden te verhandelen die niet overeenkomstig de wettelijke voorschriften zijn geïdentificeerd en geregistreerd;
- Honden te verhandelen zonder overeenstemmend wettelijk voorgeschreven registratiedocument, praktisch is dit het Europees paspoort.
- Je mag geen kredietovereenkomst afsluiten met het oog op de aankoop van een gezelschapsdier;

- Tenzij de ouders of voogd uitdrukkelijk toestemmen, mag je geen hond verkopen (of geven) aan een persoon jonger dan 16 jaar.

Verboden handelingen

Het is verboden reclame te maken, daarin begrepen het plaatsen van advertenties, met het oog op het verhandelen van honden (en katten), tenzij het gaat om advertenties in vaktijdschriften of wanneer de reclame wordt gemaakt door personen die een erkende instelling bezitten. Zij dienen dan hun erkenningsnummer in de advertentie te plaatsen.

Concreet betekent dit dat je, als particulier, bijvoorbeeld geen nestje te koop mag aanbieden via de sociale media.

Het is verboden te verhandelen op de openbare weg alsmede op markten, beurzen, salons, tentoonstellingen en bij soortgelijke gelegenheden evenals bij de koper thuis, tenzij in dit laatste geval het initiatief van de koper zelf uitgaat.

De exploitant mag geen honden houden of tentoonstellen in de winkelruimte of de aanhorigheden van zijn zaak. Deze handelszaken kunnen evenwel optreden als tussenpersoon bij het verhandelen van katten en honden. Tevens blijft het mogelijk dat de eigenaar of de uitbater van een handelszaak voor dieren tevens een hondenkwekerij of een kattenkwekerij kan uitbaten, mits te voldoen aan de vereiste voorwaarden. Hierover meer in de daartoe voorziene specialisatiemodule.

Garantie bij aankoop

Wanneer je een hond hebt aangeschaft bij een occasionele kweker, dan heb je in geval van sterfte van het dier recht op de terugbetaling van de aankoopprijs van het dier. Deze garantie geldt enkel indien een erkende dierenarts de eerste ziektesymptomen heeft vastgesteld binnen de hierna vermelde periode en voor zover vaststaat dat het dier is overleden ten gevolge van één van de volgende aandoeningen:

- Hondenziekte (ziekte van Carré):
Een periode van tien dagen beginnend op de dag na levering van het dier;
- Parvovirose:
Een periode van tien dagen beginnend op de dag na de levering van het dier;
- Hepatitis contagiosa canis:
Een periode van zes dagen beginnend op de dag na levering van het dier.

Een erkende kweker/handelaar dient nog heel wat meer verplichtingen na te komen, o.a. met betrekking tot de informatie en waarborg aan de koper en de preventieve behandeling tegen ziekten. Deze komen allemaal aan bod in de opvolgingsmodule.

DIERENMISHANDELING

Artikel 1 van de Dierenwelzijnswet stelt dat:

“Niemand mag, uitgezonderd bij overmacht, handelingen plegen die niet door deze wet zijn voorzien en waardoor een dier zonder noodzaak omkomt of zonder noodzaak een verminking, een letsel of pijn ondergaat”.

Wanneer je in geval van overmacht toch een dier zou moeten doden, dient dit te gebeuren door een persoon die daarvoor de nodige kennis en bekwaamheid heeft en volgens de minst pijnlijke methode. Tenzij in geval van heikracht en noodzaak mag het enkel ter dood gebracht worden zonder verdoving of bedwelming.

Is het doden van een gewerveld dier zonder verdoving of bedwelming volgens de gebruiken van de jacht of de visvangst of op grond van andere rechtsvoorschriften toegelaten, of gebeurt dit in het kader van de wetgeving ter bestrijding van schadelijke organismen, dan mag het doden enkel verricht worden volgens de meest selectieve, de snelste en de voor het dier minst pijnlijke methode.

Bij een inbreuk op dit artikel is er sprake van dierenmishandeling.

DIERENVERWAARLOZING EN - MISHANDELING: HOE EN WAAR MELDEN?

Inleiding

Het welzijn van dieren wint maatschappelijk steeds meer aan belang. Gezinnen geven steeds meer geld uit om ervoor te zorgen dat hun gezelschapsdier het naar zijn zin heeft. Sommigen beschouwen hun viervoeter als een volwaardig lid van het gezin.

Mensen hebben over het algemeen meer oog voor allerhande vormen van dierenverwaarlozing en - mishandeling en kaarten dit aan via allerlei fora, onder andere via de sociale media. Het is duidelijk dat de overgrote meerderheid bekommerd is over het welzijn van dieren in het algemeen en dat van honden in het bijzonder.

Tevens hebben zij nood aan criteria om dierenwelzijn correct te kaderen. Lees zeker verder, want dit komt hierna aan bod. Je verneemt ook hoe je een goede fokker herkent, welke aansprakelijkheid je als hondeneigenaar of verantwoordelijke draagt en welke regels er gelden, wanneer je met je hond op reis gaat.

Dierenwelzijn is een ruim begrip en omvat zowel het fysieke als het geestelijke welzijn van het dier. Iedere persoon heeft een ander referentiekader om de leefomstandigheden van een dier te interpreteren. Als individu is het niet altijd eenvoudig om een correct in te schatten of het welzijn van het dier is aangetast. Op welke criteria baseer je je?

In 1965 boog het Brambell Committee zich in Groot-Brittannië over het huisvestingsstelsel van landbouwhuisdieren. Deze vergadering vormde een mijlpaal in het debat over dierenwelzijn, want de leden waren van mening dat alle dieren de vrijheid zouden hebben om op te staan, neer te liggen, zich te keren, zichzelf te verzorgen en hun poten te strekken. Deze minimale voorwaarden werden bekend als de vijf vrijheden. In 1993 heeft de Britse Farm Animal Welfare Council (FAWC) deze vijf vrijheden opgepakt en uitgewerkt tot de volgende lijst:

1. Vrij van dorst, honger en ondervoeding;
2. Vrij van fysiek en fysiologisch ongerief;
3. Vrij van pijn, verwonding en ziektes;
4. Vrij om natuurlijk gedrag te vertonen en
5. Vrij van angst en chronische stress.

Hoe dient de eigenaar of houder van een hond deze in te vullen?

De eigenaar zal voldoende vers water en vers drinkwater ter beschikking moeten stellen om een optimale gezondheid en effectieve energiehuishouding te garanderen. Door middel van een geschikte en veilige huisvesting te bieden, voorkomt hij fysiek en fysiologisch ongerief. Wanneer verwondingen of ziektes optreden, dewelke de eigenaar in eerste instantie dient te voorkomen, start hij zo snel mogelijk een behandeling op. Tevens dient de eigenaar voor voldoende bewegingsvrijheid te zorgen, in een daartoe geschikte ruimte en zorgt voor sociale huisvesting met soortgenoten. Ten slotte zorgt de eigenaar via huisvesting en management dat het dier niet onderhevig is aan stress en angst. Een goede socialisatie maakt hier een belangrijk deel van uit.

De vijf vrijheden gelden vandaag nog steeds als internationale richtlijn om in de praktijk dierenwelzijn na te streven op een uniforme manier. De nationale wetgeving is hierop gebaseerd. Regelmatig geven wetenschappers advies om deze criteria aan te passen.

Stapsgewijze totstandkoming van wetgeving

De wetgever heeft echter nood aan duidelijke, juridisch afdwingbare, criteria. De vijf vrijheden vormen de rode draad doorheen de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, beter gekend als de Dierenwelzijnswet. Deze wet, met talrijke uitvoeringsbesluiten, geldt nog steeds als referentie bij de bestrijding van inbreuken op het dierenwelzijn. Dit is niet altijd zo geweest. De eerste bepalingen over de bescherming van dieren zijn terug te vinden in het Belgische Strafwetboek van 1867. Toen was het belang van dierenbescherming vooral verbonden met de economische waarde van het dier en diens nut voor de maatschappij. Zo werd bijvoorbeeld iemand die een lastdier vergiftigde zwaarder gestraft dan iemand die een gezelschapsdier ombracht door vergiftiging.

Bizar is ook, toch volgens hedendaagse normen, dat de wetgever in de eerste artikels enkel het ombrengen van andermans dieren strafbaar stelde. De overheid had dus meer aandacht voor het beschermen van het eigendomsrecht dan voor de bescherming van het dier an sich. Verder in het Strafwetboek kwamen dan de artikels aan bod die voor de eigenaar van het dier zelf van toepassing waren.

België was een voorloper in Europa wanneer het op de bescherming van dieren aankwam en lichtte de artikels die handelden over daden van wreedheid jegens dieren uit het Strafwetboek en werkte deze uit in een aparte wet. Op 29 maart 1929 verscheen de Belgische dierenbeschermingswet van 22 maart 1929 in het Belgische Staatsblad. De wet was een verwezenlijking van Jules Ruhl, hét

uithangbord van de dierenbeweging destijds. Hij streefde jarenlang naar een volwaardige wet die de dieren zou beschermen tegen menselijke wreedheden, zoals het blind maken van zangvogels en dierengevechten. Hoewel de wetgever afstand neemt van de gedachte het dier te beschermen vanuit economische belangen, was deze wet een onvolmaakt begin, maar geen eindpunt.

Ongeveer 45 jaar later werd een volgende, onbevredigende, stap gezet en kwam de 2de wet op de Dierenbescherming tot stand, meer bepaald de wet van 2 juli 1975. Toenmalige dierenbeschermers drongen haast onmiddellijk aan op een nieuwe wet ter bescherming van de dieren, gezien de straffen aan de lage kant bleven.

In de hoofden van sommige parlementariërs rijpte langzaam het idee om te evolueren van een dierenbeschermingswet naar een echte dierenwelzijnswet. Ze achtten het onvoldoende om de dieren enkel te beschermen tegen de wreedheid van de mens en begonnen meer te focussen op de bevordering van het welzijn van het dier, waarbij ook het psychisch aspect aandacht verdiende.

De wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (Dierenwelzijnswet) kwam hier deels aan tegemoet. Deze 3de dierenbeschermingswet betrof een moderne kaderwet en bevatte algemeen geformuleerde en principiële bepalingen. Door de jaren heen verschenen er al zo'n 50 uitvoeringsbesluiten.

In 1995 werd de Dierenwelzijnswet bijgestuurd met een verbod op straatpaardenkoersen en op honden- en kattenmarkten.

Tot dan behoorde de materie Dierenwelzijn steeds toe aan de minister die Landbouw onder zijn bevoegdheid had. In 1999 kwam hier een einde aan, maar Dierenwelzijn bleef een federale restbevoegdheid, t.t.z. het betrof geen volwaardige ministerportefeuille, maar kwam bij Volksgezondheid terecht.

Op 1 juli 2014 kwam de bevoegdheid Dierenwelzijn onder de vleugels van de gewesten terecht. Een Vlaamse minister van Dierenwelzijn zag het daglicht. De Dierenwelzijnswet blijft gelden, voor zover de gewesten geen afwijkende regelingen treffen. Praktisch gezien dien je de Dierenwelzijnswet samen met de uitvoeringsbesluiten te lezen om de precieze impact te kennen.

De volgende stap om een diervriendelijk beleid op een hoger niveau te tillen, is de ontwikkeling van een Vlaamse Codex Dierenwelzijn, gezien de huidige Dierenwelzijnswet onsamenhangend overkomt door al de wijzigingen die de wetgever in de oorspronkelijke tekst doorvoerde. Met de publicatie van een Vlaamse Codex Dierenwelzijn zal de minister nog meer inspelen op de maatschappelijke evolutie inzake het welzijn van gezelschapsdieren.

Algemeen

De wetgever voorziet in de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn van der dieren (verder te lezen als 'Dierenwelzijnswet') verschillende definities om bepaalde termen strikt af te bakenen en discussies te vermijden.

In de verschillende uitvoeringsbesluiten komen er extra definities aan bod. Deze vind je terug in de respectievelijke specialisatiecursussen.

Daarnaast tref je in deze basismodule een verklarende woordenlijst aan. De daarin opgenomen omschrijvingen helpen je doorheen de verdere cursus.

Begrippen en definities

Enkele definities voorzien in de Dierenwelzijnswet:

- Hondenkwekerij: instelling waarin teven voor de kweek worden gehouden en honden worden verhandeld uit eigen nesten of nesten van andere kwekerijen, die voldoen aan de bepalingen van de wet.
- Dierenpension: instelling waar gedurende beperkte tijd en tegen vergoeding, onderdak en nodige zorgen aan door hun eigenaar toevertrouwde honden en katten worden verleend.
- Handelszaak voor dieren: instelling, met uitzondering van het landbouwbedrijf, al dan niet toegankelijk voor het publiek, waar dieren worden gehouden met het doel ze te verhandelen.
- Markt: officieel erkende plaats waar verzamelingen van dieren worden gehouden met het doel die te verhandelen.
- Tentoonstelling: verzameling van dieren gehouden met het doel de eigenschappen van de dieren te laten beoordelen en vergelijken of ze ten educatieve titel voor te stellen en waarvan het hoofddoel niet van handelsaard is.
- Wedstrijd: evenement waarbij dieren in een competitief verband beoordeeld en gerangschikt worden op basis van uiterlijke kenmerken, gedrag, kracht en/of behendigheid.
- Keuring: evenement waarbij dieren worden beoordeeld op basis van uiterlijke kenmerken, gedragskenmerken en/of prestatiekenmerken, al dan niet aan de hand van standaardkenmerken opgenomen in een ras standaard.
- Verhandelen: in de handel brengen; te koop aanbieden; houden, verwerven, vervoeren, tentoonstellen met het oog op verkoop; ruilen; verkopen; ten kosteloze of bezwarende titel afstaan.
- Doden: elke handeling waarbij opzettelijk een einde wordt gemaakt aan het leven van een dier.

- Inrichting: elke installatie, elk gebouw, elke groep van gebouwen of elk ander pand, met inbegrip van ruimten die niet volledig zijn afgeperkt of overdekt, alsook verplaatsbare voorzieningen.
- Fokker: elke natuurlijke persoon of elke rechtspersoon die door de Vlaamse Regering te bepalen dieren fokt teneinde hen te gebruiken in proeven of hun weefsels of organen voor wetenschappelijke doeleinden te gebruiken, of die hoofdzakelijk voor die doeleinden andere dieren fokt, al dan niet met winstoogmerk.
- Leverancier: elke natuurlijke persoon of elke rechtspersoon die geen fokker is en die dieren levert voor gebruik in proeven of voor het gebruik van hun weefsels of organen voor wetenschappelijke doeleinden, al dan niet met winstoogmerk.
- Verantwoordelijke: de natuurlijke persoon, eigenaar of houder van een dier, die er gewoonlijk een onmiddellijk beheer of toezicht op uitoefent.

Verklarende woordenlijst:

Huisdieren: dieren die de mens voornamelijk in en rond de woning houdt voor zijn genoegen en gezelschap. De eigenaar houdt de dieren niet om op te eten of voor de veeteelt. Door hun aangepaste graad van domesticatie lenen deze dieren zich om vriendschappelijk met de mens om te gaan. Je vindt deze dieren terug op de positieve lijst en de eigenaar kan ze in vele gevallen zonder bijkomende erkenning of vergunning houden op voorwaarde dat de eigenaar/houder over de nodige kennis en aangepaste huisvesting beschikt.

Positieve lijst: er bestaat een lijst met zoogdieren die personen in België mogen houden - niet gehouden voor productiedoeleinden - en een lijst met reptielen (hagedissen, slangen en schildpadden) die je in Vlaanderen vrij mag houden en/of verhandelen. Zoogdieren of reptielen die niet op de positieve lijst staan, mag je niet houden.

Raad voor Dierenwelzijn: betreft een adviesorgaan op Vlaams niveau, waarin verscheidene belangengroepen (landbouwers, wetenschappers, dierenartsen en dierenrechtenorganisaties) deel van uitmaken. De Raad voor Dierenwelzijn zou een afspiegeling moeten zijn van de verschillende visies binnen de maatschappij.

Verwaarlozing: wanneer de eigenaar of de verzorger zijn dier de nodige verzorging ontzegt, is er sprake van verwaarlozing. Het gaat dan om voedsel in onaangepaste hoeveelheden, te weinig of geen drinkwater, geen of geen geschikte huisvesting, onvoldoende bewegingsvrijheid, een tekort aan

(medische) verzorging of te weinig aandacht. De eigenaar/houder handelt eerder uit onwetendheid of onachtzaamheid dan dat er opzet in het spel is.

Mishandeling: handelingen waardoor een dier sterft, pijn lijdt, een letsel oploopt of een verminking ondergaat. De betrokken persoon is zich degelijk bewust van het veroorzaakte leed. Het opzettelijk achterlaten van een dier valt hier ook onder.

Verbalisant: de vertegenwoordiger van de overheid die bevoegd is om inbreuken op de Dierenwelzijnswet op te sporen, deze vast te stellen en hiervan proces-verbaal op te stellen. Concreet gaat het om leden van de federale/lokale politie en om de Inspecteurs-dierenarts en controleurs van de Vlaamse overheid.

Toezicht: door systematische controle erover waken dat bepaalde handelingen gebeuren volgens de bepaalde normen (wetten, uitvoeringsbesluiten, decreten,...). Een toezicht heeft een preventief karakter en is gericht op het voorkomen van inbreuken. De toezichthouder heeft geen vermoeden van een strafbaar feit.

Opsporing: het geheel van handelingen die opsporingsambtenaren uitvoeren, op basis van de bevoegdheden, hen toegekend door het wetboek van strafvordering, de bijzondere wetten en de decreten, met het oog op vervolging door de strafrechter. Het opsporen heeft een repressief karakter en is gericht op het verzamelen van bewijzen bij het vermoeden van een strafbaar feit.

Heterdaad: wanneer een politieambtenaar zware dierenverwaarlozing of -mishandeling ontdekt terwijl dit nog aan de gang is of onmiddellijk erna, is er sprake van heterdaad. Dit brengt extra vaststellingsmogelijkheden met zich mee. Zo kan de Officier van Gerechtelijk Politie, onder welbepaalde voorwaarden, de woning betreden waar het dier zich bevindt en de nodige maatregelen treffen.

Inbeslagname: wanneer de eigenaar/verzorger niet vrijwillig afstand wenst te doen, kunnen de bevoegde overheidsdiensten ernstig verwaarloosde of mishandelde dieren in beslag nemen. De dieren keren soms, onder strikte voorwaarden, terug naar de eigenaar. In andere gevallen wijst de bevoegde dienst ze toe aan het asiel, zodat ze ter adoptie kunnen komen. Zeer uitzonderlijk volgt de euthanasie van het dier op een inbeslagneming.

Proces-verbaal (PV): op basis van deze authentieke akte, die voldoet aan een bepaalde vormvereisten, brengt de verbalisant de magistraat schriftelijk op de hoogte van zijn vaststellingen. Het verhoor van de overtreder maakt hier in principe deel van uit. De processen-verbaal, opgesteld door de bevoegde overheidspersonen in het kader van de Dierenwelzijnswet, hebben een bijzondere bewijskracht.

Wanneer is er sprake van verwaarlozing of mishandeling?

Om te kunnen spreken van dierenmishandeling ga je in eerste instantie na of artikel 1 van de Dierenwelzijnswet is geschonden. Dit artikel stelt:

Niemand mag, uitgezonderd bij overmacht, handelingen plegen die niet door deze wet zijn voorzien en waardoor een dier zonder noodzaak omkomt of zonder noodzaak een verminking, een letsel, of pijn ondergaat.

Een hond of een kat een schop geven is een schoolvoorbeeld van een schending van bovenstaand artikel.

Dagelijks slachten arbeiders duizenden dieren. Ook bij de jacht en de visvangst sterven dieren.

Artikel 15 van de Dierenwelzijnswet bepaalt:

§ 1. Een gewerveld dier mag alleen worden gedood na voorafgaande bedwelming. Het mag alleen gedood worden door een persoon die daarvoor de nodige kennis en bekwaamheid heeft en volgens de voor het dier minst pijnlijke, snelste en meest selectieve methode.

In afwijking van het eerste lid, mag een gewerveld dier gedood worden zonder voorafgaande bedwelming:

1° in geval van overmacht;

2° bij jacht of visvangst;

3° in het kader van de bestrijding van schadelijke organismen.

§ 2. Als dieren worden geslacht volgens speciale methoden die vereist zijn voor religieuze riten, is de bedwelming omkeerbaar en is de dood van het dier niet het gevolg van de bedwelming.

De wetgever heeft in de Dierenwelzijnswet nog meer feiten omschreven die als dierenmishandeling in aanmerking komen. Je vindt deze achteraan in de Dierenwelzijnswet terug. Het gaat over volgende misdrijven:

- Dierengevechten of schietoefeningen op dieren organiseren, er met zijn dieren of als toeschouwer aan deelnemen, eraan op enigerlei wijze medewerking verlenen, of over de uitslag ervan weddenschappen inrichten of aan deze weddenschappen deelnemen;
- Een dier achterlaten met de bedoeling zich ervan te ontdoen;
- Pijnlijke ingrepen verrichten in overtreding van de bepalingen van artikel 18 (bijvoorbeeld ernstige wonde naaien zonder verdoving);
- Amputaties verrichten die verboden zijn door artikel 17bis (bijvoorbeeld staart of oren couperen);
- Proeven doen in omstandigheden die strijdig zijn met de artikels voorzien in deze wet;
- Seksuele betrekkingen hebben met dieren.

De wetgever voorziet een gevangenisstraf van één maand tot drie maanden en met een geldboete van 52 euro tot 2000 euro of met één van die straffen alleen. Wanneer een dier zonder noodzaak omkomt of zonder noodzaak een verminking, een letsel of pijn ondergaat, kan de gevangenisstraf oplopen tot zes maanden.

De rechter kan eveneens een verbod opleggen om in de toekomst nog dieren te houden.

Bij dierenmishandeling gaat het meestal om acute feiten die je zo snel mogelijk meldt aan de dienst 101 of via het permanentienummer van de lokale politie. Je verwittigt de politie ook wanneer:

- Je de eigenaar van de dieren niet kent;
- Het over gevaarlijke dieren gaat, bijvoorbeeld een bijtende hond;
- Het om vergiftigde dieren gaat;
- Het gaat om dieren die voor overlast zorgen, bijvoorbeeld loslopende dieren.

Wanneer er een acuut gevaar is voor het dier kan de politie het dier in beslag nemen.

Ernstige dierenmishandeling komt minder voor dan vroeger, maar het aantal meldingen inzake dierenverwaarlozing stijgt nog steeds.

Om te bepalen of er sprake is van verwaarlozing dien je de feiten af te toetsen aan artikel 4 van de Dierenwelzijnswet. Dit artikel stelt:

§ 1. Ieder persoon die een dier houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, moet de nodige maatregelen nemen om het dier een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domesticatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen.

§ 2. Niemand mag de bewegingsvrijheid van het dier dat hij houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, zodanig beperken dat het aan vermijdbare pijnen, lijden of letsels is blootgesteld.

Wanneer een dier gewoonlijk of voortdurend wordt vastgemaakt of opgesloten, moet het voldoende ruimte en bewegingsvrijheid krijgen, in overeenstemming met zijn fysiologische en ethologische behoeften.

§ 2/1. De paardachtigen die buiten worden gehouden, kunnen opgesteld worden of, indien dit niet het geval is, beschikken over een natuurlijke beschutting of een schuilhok.

§ 3. De verlichting, de temperatuur, de vochtigheidsgraad, de verluchting, de luchtcirculatie en de overige milieuvorwaarden van het verblijf der dieren moeten overeenstemmen met de fysiologische en ethologische behoeften van de soort.

Belangrijk is hierbij dat niet alleen de eigenaar van het dier verplichtingen heeft inzake zowel fysieke parameters als bepalingen m.b.t. gedrag, maar ook de verzorger van het dier, bv. een werknemer van de manège of je buur die tijdens jouw afwezigheid op je hond past.

Thans is er een consensus dat dierenwelzijn meer is dan de afwezigheid van ziektes en/of lijden.

Dit artikel is echter onvoldoende concreet geschreven en voor interpretatie vatbaar, zodat je er best bijkomende informatiebronnen bij betreft om na te gaan of er sprake is van (ernstige)

dierenverwaarlozing. Een eerste hulpbron vormen de adviezen van de Vlaamse raad voor dierenwelzijn.

Deze raad adviseert de minister of de dienst Dierenwelzijn over dierenwelzijnsthema's en bestaat uit vertegenwoordigers van belangengroepen, dierenwelzijnsorganisaties en asielen, dierenartsen en iemand van de steden en gemeenten. De raad wordt bijgestaan door een wetenschappelijk adviseur.

De adviezen houden rekening met de meest recente wetenschappelijke, ethische en maatschappelijke kennis en informatie. Dikwijls evolueren de adviezen naar afdwingbare wetgeving. Je kan deze raadplegen op de website van de dienst Dierenwelzijn:

<https://www.vlaanderen.be/dierenwelzijn/werking-en-beleid/vlaamse-raad-voor-dierenwelzijn/adviezen-en-publicaties-raad-voor-dierenwelzijn>

Een tweede hulpbron is het internet, in casu www.huisdierinfo.be en www.licg.nl. Hier vind je huisdierwijzers, waarin in detail is opgenomen welke de fysiologische behoeften zijn van een bepaalde soort, maar ook waaraan de huisvesting moet voldoen, zodat het dier zijn natuurlijke gedrag kan vertonen. Tevens vermelden de huisdierwijzers het budget dat je minstens dient te voorzien, wanneer je de aanschaf van bv. een cavia of baardagame overweegt.

Tenslotte vind je in het koninklijk besluit van 2 september 2005, dat handelt over het welzijn van dieren in circussen, de specifieke noden van deze dieren. Sommige dieren die je in een circus aantreft, kan je ook als particulier houden. In dit KB lees je o.a. dat een alpaca over een zandbad moet kunnen beschikken en dat je papegaaien minstens per twee moet houden, maar ook klimmogelijkheden in de kooi moet voorzien.

Op basis van de vigerende wetgeving en bovenstaande aanvullende informatiebronnen zal een handhaver oordelen of er sprake is van verwaarlozing.

Volgende inbreuken kunnen ook aanleiding geven tot een boete van 52 euro tot 2000 euro:

- De aanvalsdrijf van een dier opdrijven door het op te hitsen tegen een ander dier;
- Aan een dier stoffen, bepaald door de Vlaamse Regering, toedienen of doen toedienen met het doel zijn prestaties te beïnvloeden of het opsporen van prestatie beïnvloedende stoffen te verdoezelen;
- De door de bevoegde overheidspersonen voorgeschreven maatregelen niet nakomen of de getroffen maatregelen tenietdoen;
- Een dier arbeid laat verrichten, die kennelijk zijn natuurlijke krachten te boven gaat;
- In overtreding van hoofdstuk VI wordt bevonden (bv. het doden van dieren zonder verdoving);
- Honden als last- en trekdieren gebruikt, onverminderd de afwijkingen die de Vlaamse Regering kan verlenen volgens de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt (o.a. aangesloten zijn bij een erkende club);
- Een blind gemaakte vogel te koop stellen, verkopen, kopen of houden;
- Een dier gebruikt voor africhting, encenering, reclame of gelijkaardige doeleinden in de mate dat dit oneigenlijk gebruik duidelijk leidt tot vermijdbare pijn, lijden of letsel;
- Handelt in strijd met artikel 9quinquies of artikel 9sexies (bepalingen omtrent dwangvoederen);
- Een dier een stof toedient die het pijn of letsel kan berokkenen behalve om medische redenen of voor dierproeven bepaald in hoofdstuk VIII;
- In overtreding van artikel 11, dieren afstaan aan personen van minder dan 16 jaar;
- Een dier onder rembours verzenden per post;
- Een bedrijf bedoeld in artikel 5, § 1, zonder de erkenning vereist bij dit artikel uitbaat (bv. een kattenpension of met miskenning van de voorwaarden, vermeld in artikel 5, § 2, eerste en tweede lid, uitbaat);
- Geverfde of anderszins kunstmatig gekleurde dieren houdt of verhandelt;
- Dieren als prijs, beloning of gift uitlooft of uitreikt bij aankopen, wedstrijden, verlotingen, weddenschappen of andere gelijkaardige evenementen, behalve de afwijkingen welke door de Vlaamse Regering kunnen verleend worden volgens de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt; die afwijkingen kunnen alleen worden verleend ter gelegenheid van feesten, jaarmarkten, wedstrijden en andere manifestaties met een professioneel of geassimileerd karakter;

- In overtreding wordt bevonden van de bepalingen van verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad van 22 december 2004 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en daarmee samenhangende activiteiten (bijvoorbeeld een gewonde koe vervoeren voor commerciële doeleinden)
- In overtreding wordt bevonden van de bepalingen van verordening (EG) nr. 1099/2009 van de Raad van 24 september 2009 inzake de bescherming van dieren bij het doden.
- In overtreding wordt bevonden van artikel 6ter van deze wet (ponycarrousel uitbaten).

Ernstige dierenverwaarlozing meld je best via de dienst 101 of via de lokale politie. Wanneer het om een minder acute vorm van verwaarlozing gaat of een administratieve tekortkoming, bijvoorbeeld het kweken van dieren zonder erkenning, en je kent de eigenaar van het dier, kan je dit melden bij een gemeentelijk meldpunt voor dierenwelzijn, als dat reeds bestaat in jouw stad of gemeente.

Voor het aanklaarten van overlast door zwervkatten kan je ook bij de gemeente terecht. Iedere stad of gemeente is wettelijk verplicht om een meldpunt inzake zwervkatten te hebben.

Een andere mogelijkheid om wantoestanden in Vlaanderen aan te kaarten, is gebruik te maken van het Vlaams meldpunt voor dierenverwaarlozing of -mishandeling. Ook hier is het van belang dat je de gegevens van de eigenaar van het dier hebt. Dit kan via:

<https://huisdierinfo.be/dierenverwaarlozing-of-mishandeling-klacht-indienen>.

Wanneer de feiten zich in Brussel voordoen, kan je gebruikmaken van het klachtenformulier van Leefmilieu Brussel:

<https://leefmilieu.brussels/themas/dierenwelzijn/klacht-indienen-bij-dierenverwaarlozing-dierenmishandeling>

Doen de feiten zich voor in Wallonië, dan kan je terecht op het webformulier van 'Le bien-être animal en Wallonie':

<http://bienetreanimal.wallonie.be/home/contact.html>

Voorafgaandelijk aan je melding ga je best al eens na of er wel degelijk sprake is van een inbreuk. Wat is er wettelijk voorzien in de Dierenwelzijnswet?

Sommige politiezones hebben reeds een referentiepersoon dierenwelzijn in hun rangen, gezien niet alle politiemensen vertrouwd zijn met de vigerende wetgeving. Deze 'dierenflik' is het aanspreekpunt voor alle meldingen inzake dierenverwaarlozing en -mishandeling en coördineert de opvolging ervan. Hij vindt zijn weg in het kluwen van wetten en uitvoeringsbesluiten over het dierenwelzijn, bedreigde soorten, de verplichte registratie van honden en katten en ga zo maar door. Hij weet tot welke dienst (Inspectie Dierenwelzijn, CITES, ...) hij zich kan richten om meer complexe zaken te overlopen. Hij helpt collega's op weg wanneer zij een basissituatie qua dierenverwaarlozing/mishandeling dienen te

behandelen, bijvoorbeeld door hen te helpen bij de praktische afhandeling van de inbeslagneming van een verwaarloosd dier.

De politie of de inspecteur-dierenarts van de dienst Dierenwelzijn kan ook maatregelen opleggen aan de eigenaar of de verzorger van het dier, waaraan hij moet voldoen voor een bepaalde datum. Hij kan hem bv. opdragen om met zijn hond/kat naar een dierenarts te gaan voor een gezondheidsnazicht. Het baasje zal dan een attest aan de handhaver moeten voorleggen, waaruit blijkt dat hij wel degelijk is langsgesgaan. Andere voorbeelden van maatregelen die de 'dierenflik' of inspecteur-dierenarts kunnen opleggen:

- De hond of kat correct laten registreren bij respectievelijk DogId of CatId;
- De vacht van de hond laten trimmen;
- Voldoende water voorzien;
- Een schuthok voor de paarden voorzien;
- De verblijven van de dieren grondig poetsen;
- Het dier meer bewegingsvrijheid geven.

Dergelijke maatregelen zijn niet vrijblijvend. De handhaver zal zeker nagaan of de eigenaar/verzorger deze is nagekomen. Heeft het baasje de maatregel naast zich neergelegd, begaat deze een bijkomende overtreding en zal de sanctie hoogstwaarschijnlijk zwaarder zijn.

Bovendien bestaat de mogelijkheid om het dier alsnog in beslag te nemen, wanneer de eigenaar/verzorger de opgelegde maatregelen negeert en het welzijn van het dier in het gedrang is. Net zoals bij dierenmishandeling, kan de politie ook bij ernstige vormen van verwaarlozing het dier in beslag nemen. De politieploeg neemt vervolgens contact op met een erkend asiel of opvangcentrum, zodat zij de in beslag genomen dieren bij hen kunnen onderbrengen. Vervolgens stellen zij de inspectiedienst Dierenwelzijn in kennis. Deze dienst zal, op basis van het opgestelde proces-verbaal en het verhoor van de overtreder, een bestemming geven aan het dier. Bij schrijnende vormen van verwaarlozing of bij duidelijke mishandeling wijst de inspectiedienst de dieren met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid definitief toe aan het asiel. Enkel de inspectiedienst kan een bestemming geven aan de dieren die de politie op basis van de Dierenwelzijnswet in beslag neemt.

Naast de straffen voorzien in de artikels 35 en 36 kan de rechtbank daarenboven de sluiting bevelen van de inrichting waarin de misdrijven werden geplaagd voor een termijn van één maand tot drie jaar.

Bij herhaling binnen drie jaar na de vorige veroordeling wegens een bij de artikels 35, 36, 36bis en 41 bepaalde misdrijf, worden de gevangenisstraffen verdubbeld of, in geval van ernstige mishandeling of verwaarlozing, vermenigvuldigd met een factor zes, en de geldboetes verhoogd tot 5.000 euro of, in geval van ernstige mishandeling of verwaarlozing, tot 12.500 euro.

De rechtbank kan daarenboven in die gevallen de sluiting bevelen van de inrichting waar de misdrijven werden gepleegd, definitief of voor een termijn van twee maanden tot vijf jaar.

De rechtbank kan, bijkomend aan de veroordeling wegens overtreding bepaald in deze wet, het recht ontzeggen definitief of voor een termijn van één maand tot drie jaar dieren van één of meer soorten te houden. Enkel een rechter kan dit doen. De Inspectiedienst Dierenwelzijn of de politie niet.

Het gebruik van kwalijke trainingsinstrumenten

Het gebruik van een slipketting of een halsband met pinnen is niet expliciet verboden in de Dierenwelzijnswet. Wel dien je rekening te houden met de bepaling van artikel 36 9°, meer bepaald dat een dier bij de africhting geen vermijdbare pijnen mag lijden of letsels mag oplopen. Bovendien blijven de artikels 1 en 4 van toepassing. Als de hond door het gebruik van een trainingsinstrument lijdt of letsels oploopt, begaat de eigenaar en/of africhter een misdrijf.

De vraag is of een hond die een slipketting draagt of een halsband met pinnen zijn natuurlijke gedrag nog kan vertonen. Je kan ook stellen dat je de bewegingsvrijheid van het dier danig beperkt. Ten slotte is een belangrijk argument dat je een dier nooit iets mag laten uitvoeren door onderdrukking of pijn.

Met positieve bekrachtiging bereik je als dierentrainer zoveel meer.

Momenteel gebruiken sommige hondentrainers de zogenaamde e-collar nog, een omstreden trainingsinstrument. Vanaf 2027 zal het gebruik van halsbanden die elektrische schokken kunnen toedienen verboden zijn. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen om afwijkingen van dit verbod toe te staan voor het gebruik bij opleiding of gedragstherapie voor honden, maar in het huidige stadium ziet het er niet naar uit dat de bevoegde minister afwijkingen zal toestaan. De sector dient van de overgangperiode gebruik te maken om over te schakelen naar meer diervriendelijke trainingsmethoden. Enkel de stroomhalsbanden die een schok geven wanneer het dier buiten een afgebakende zone gaat, zullen nog toegelaten zijn.

Met de hond in het verkeer

Het principe is dat de hond steeds aangeliind moet zijn, behalve op plaatsen waar uitdrukkelijk is toegelaten honden vrij te laten rennen, zoals gemeentelijke losloopweides, losloopzones in natuurgebied of op bepaald delen van het strand.

Dit zal steeds in een stedelijke verordening, een algemeen politiereglement of een huishoudelijk reglement van het respectievelijke provinciaal domein zijn opgenomen. Vergewis je steeds van de plaatselijke reglementering. Vaak vind je de precieze uitleg terug op de website van de gemeente of stad. Voor een omstandige uitleg over de losloopzones in natuurgebieden kan je terecht op de website van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB).

Verkies je een dagje aan zee en neem je de hond mee, raadpleeg dan zeker:

<https://www.dekust.be/nl/met-de-hond-aan-zee>

Zelfs als de hond los loopt - ook waar toegelaten - moet de eigenaar/houder ervoor zorgen dat het dier onder controle heeft (dat het dier onder appèl staat). Dit geldt ook wanneer je hond aan een lange leiband loopt.

Dit vloeit voort uit het Burgerlijk Wetboek art. 1385 "De eigenaar van een dier, of, terwijl hij het in gebruik heeft, degene die zich ervan bedient, is aansprakelijk voor de schade die door het dier is veroorzaakt, hetzij het onder zijn bewaring stond, dan wel verdwaald of ontsnapt was." Art. 1385 is een vervolg op 1382 (incident, schade, causaal verband).

Zowel aan de leiband, als los is het de eigenaar verboden om "de aanvalsdrijf van een dier op te drijven door het op te hitsen tegen een ander dier".

In de zomer, bij hoge temperaturen, is het ten stelligste af te raden om met de hond op asfalt te wandelen, gezien de hond zijn pootkussens dan kunnen verbranden. Artikel 1 van de Dierenwelzijnswet stelt dat niemand een dier onnodig pijn mag laten ondergaan of een letsel mag bezorgen.

Je mag je, als skater, maar evenmin met een ander vervoermiddel, niet laten voorttrekken door je hond, want dan beschouwt de wetgever jouw hond als last- en trekdier en dat is verboden volgens de dierenwelzijnswet, tenzij je een toelating hebt van de minister. Deze kan bijvoorbeeld een uitzondering toestaan voor het trainen van sledehonden.

Ook de wegcode verbiedt het fietsten met de hond, met of zonder hulpmiddel op basis van artikel 43.1 4°, maar ook op basis van artikel 8.3 dat o.a. stelt dat elke bestuurder in staat moet zijn om te sturen en de vereiste lichaamsgeschiktheid en de nodige kennis en rijvaardigheid bezitten. Hij moet steeds in staat zijn alle nodige rijbewegingen uit te voeren en voortdurend zijn voertuig of zijn dieren goed in de hand hebben.

Het is niet enkel voor je eigen veiligheid en/of de veiligheid van het dier, maar vooral voor de andere weggebruikers. Het verkeer in ons land is immers zeer druk en er zijn weinig of geen plaatsen waar een fietser het hele traject op de openbare weg voor zich alleen heeft. Overal in het verkeer, dat vaak zeer gemengd is, moet een fietser rekening houden met andere verkeersdeelnemers en mag hij ze niet doen opschrikken of hinderen door meegevoerde dieren. In het geval van rennende honden bijvoorbeeld kunnen de risico's verband houden met hun eventuele snelheid, impulsiviteit, agressiviteit of hun lichaamsmassa.

CHIRURGISCHE INGREPEN

Wanneer de mens zonder noodzaak chirurgische ingrepen uitvoert op dieren om hen geschikter te maken, is er sprake van een bijzondere vorm van dierenmishandeling.

Reeds in 1987 kwam de Europese Overeenkomst voor de bescherming van gezelschapsdieren tot stand. Deze akte verbood chirurgische ingrepen ter verandering van het uiterlijk van een gezelschapsdier of voor andere niet-curatieve doeleinden, bijvoorbeeld het couperen van de staart of het verwijderen van de nagels. De overeenkomst voorziet in een uitzondering op de verbodsbepalingen wegens diergeneeskundige redenen (bv. een tumor aan het oor) of om de voortplanting te voorkomen (bv. Sterilisatie).

België zorgde voor de uitvoering van de overeenkomst, via de Dierenwelzijnswet. De wetgever herhaalt het principe van het verbod op ingrepen bij een gewerveld dier waarbij iemand één of meerdere gevoelige delen verwijdert of beschadigt, maar somt ook enkele uitzonderingen op:

- Ingerepen waarvoor een diergeneeskundige noodzaak bestaat;
- Ingerepen die op grond van de wetgeving inzake dierenziekte bestrijding verplicht zijn;
- Ingerepen met het oog op het nutsgebruik van het dier of op de beperking van de voortplanting van de diersoort. Deze ingerepen zijn opgenomen in het uitvoeringsbesluit.

Het couperen van de oren van de hond is niet in de lijst opgenomen. De staartamputatie is sinds 1 januari 2006 ook verboden. Dit geldt ook voor katten, hoewel er een uitzondering geldt voor zwerfkatten, meer bepaald het verwijderen van een stukje oorschelp ter indentificatie van deze groep. De lijst vermeldt tevens nog de sterilisatie/castratie voor beide huisdieren, maar enkel onder voorwaarde dat dit volgens een chirurgische methode en onder verdoving gebeurt. Ten slotte is ook het verwijderen van de wolfsklauwtjes bij de hond, onder dezelfde voorwaarden, toegelaten.

VERBODEN CHIRURGISCHE INGREPEN

Minstens even belangrijk is het verbod om deel te nemen aan tentoonstellingen, keuringen of wedstrijden met dieren waarbij de eerder aangehaalde verboden ingrepen zijn uitgevoerd. Tot voor kort kon een eigenaar dit nog omzeilen met een medisch attest van de dierenarts, maar de decreetgever heeft dit achterpoortje ondertussen gesloten; Ook het verhandelen van dieren, waarbij een dergelijke verboden ingreep werd uitgevoerd, is verboden. Je kan nog steeds een hond met gecoupeerde oren invoeren uit het buitenland, maar je mag er niet mee deelnemen aan een tentoonstelling, keuring of wedstrijd. Het dier doorverkopen is evenmin uit den boze.

Het verbod op de staartamputatie bij honden kent vele voor- en tegenstanders. Tegenstanders haalden onder andere esthetische en cosmetische redenen aan en minimaliseerden de pijnfactor. Hun beweegredenen waren vooral van economische aard, het is te zeggen, om te voldoen aan de kweekstandaard van rashonden, om zo hun inkomsten te kunnen verhogen. De Koninklijke Maatschappij Sint-Hubertus (KMSH) pleitte voor een afschaffing of minstens een versoepeling van het verbod, in het bijzonder voor bepaalde jachthondenrassen.

Om de knoop door te hakken, stelde de Raad voor Dierenwelzijn reeds in 2006 een rapport op en actualiseerde dit in 2010. Uit dit rapport blijkt dat het couperen van de staart bij honden, in ieder geval op het moment van de operatie zelf, een intense pijn veroorzaakt, gezien de staart een complexe, anatomische structuur betreft, bestaande uit verschillende wervels, spieren en ligamenten, op hun beurt doorweven met bloedvaten en zenuwen. Het doorknippen of afbinden van dit lichaamsdeel zorgt, op zijn zachtst gezegd, voor heel wat ongemak bij het dier. De pijn kan gedurende enkele dagen tot zelfs meerdere jaren aanhouden. De Raad van Dierenwelzijn ging niet in op de vraag om 'tail docking' te weerhouden als preventieve maatregel voor staartkwetsuren. Een verbod op het couperen van de staart vermijdt dat het dier pijn ondergaat en complicaties oploopt.

STRAFBARE HANDELINGEN

Nog enkele handelingen die strafbaar zijn volgens de Dierenwelzijnswet:

- Dierengevechten of schietoefeningen op dieren organiseren, er met zijn dieren of als toeschouwer aan deelnemen, eraan op enigerlei wijze medewerking aan verlenen of over de uitslag ervan weddenschappen inrichten of aan deze weddenschappen deelnemen;
- Een dier achterlaten met de bedoeling zich ervan te ontdoen;
- Seksuele betrekkingen met dieren;
- De aanvalsdrijf van een dier opdrijven door het op te hitsen tegen een ander dier;
- Een hond als last- of trekdier gebruiken, behoudens toelating van de minister;
- Africhten op een manier die leidt tot vermijdbare pijn, lijden of letsel;
- Geverfde dieren houden of verhandelen;
- Een hond stoffen toedienen met het doel zijn prestaties te bevorderen;
- Dieren als prijs, beloning of gift uit te loven of uitreiken bij aankopen, wedstrijden, verlotingen, weddenschappen of andere gelijkaardige evenementen, behalve indien een afwijking bij de Vlaamse Regering werd bekomen.

*Deze lijst heeft niet de intentie volledig te zijn

ROL VAN DE HANDHAVERS

In Vlaanderen zijn zowel politiemensen, als de inspecteurs-dierenarts en controleurs van Inspectie Dierenwelzijn bevoegd om op te treden tegen hondenverwaarlozing en -mishandeling.

Bij het aantreffen van een verwaarloosde hond, kunnen zijn, afhankelijk van de ernst van de verwaarlozing, de hond in beslag nemen of maatregelen aan de eigenaar opleggen. Wanneer de eigenaar deze maatregel niet opvolgt, begaat hij een nieuw misdrijf. Bovendien vormt het niet nakomen van de maatregel een motief om de hond alsnog in beslag te nemen. In de meeste gevallen zal een handhaver proces-verbaal opstellen van zijn tussenkomst.

De politie treft in een woning bijvoorbeeld een hond aan die geen water heeft. De hond is niet verzorgd: zijn vacht zit vol met klitten en het dier heeft ook last van vlooien. De handhavers zullen de eigenaar dan verplichten steeds voldoende proper drinkwater te voorzien en met de hond naar een trimsalon te gaan om de vacht te verzorgen. Tevens zal het baasje de hond verder moeten behandelen tegen vlooien. Hij zal niet alleen de hond moeten behandelen, maar ook de plaats waar de hond verblijft, want slechts 5% van de aanwezige vlooien zitten op de hond. De rest zit in de kleding, spleten, op het tapijt, in de zetel en ga zo maar door. Hij zal dus ook de woning moeten (laten) behandelen tegen vlooien.

Andere maatregelen

Andere maatregelen die een handhaver inzake dierenwelzijn kan opleggen:

- Een degelijke tuinafsluiting voorzien;
- Voldoende en/of aangepast voedsel;
- Propere verblijven;
- Identificatie en registratie van de hond;
- Het verminderen van het aantal honden

De handhaver zal ook steeds een termijn opleggen waarbinnen de eigenaar moet voldoen. Tevens zal hij steeds een hercontrole uitvoeren.

In beslag nemen

De politie of inspecteur-dierenarts zal een hond sowieso in beslag nemen wanneer:

- Er sprake is van ernstige verwaarlozing;
- Er een acuut gevaar voor de hond bestaat;
- Wanneer de eigenaar/verzorger de opgelegde maatregelen niet respecteert;
- Bij het aantreffen van dieren bij een eigenaar die een verbod kreeg op het houden van dieren;
- Bij het aantreffen van dieren die niet op de positieflijst staan

Inbeslagname

Bij een inbeslagname wordt de hond naar een opvangplaats gebracht. In de praktijk is dit meestal een asiel. De dienst Dierenwelzijn beslist nadien welke bestemming de hond krijgt; enkel zij zijn hiertoe bevoegd. Deze dienst kan beslissen om de hond aan de eigenaar terug te geven, eventueel gekoppeld aan strenge voorwaarden. Zij kunnen de hond ook toewijzen aan het asiel, zodat deze vrijkomt voor adoptie. In extreme gevallen van verwaarlozing, kan de dienst beslissen om het dier te laten inslapen.

De handhavers noteren hun ondernomen handelingen in een proces-verbaal dat zij overmaken aan de bevoegde magistraat. Deze zal het dossier behandelen en kan dan een boete of, in erge gevallen of bij herhaling, een gevangenisstraf vorderen.

De magistraat kan het dossier ook doorsturen naar de Dienst Dierenwelzijn met het oog op een bestuurlijke boete. Deze bedraagt minimum 416 euro voor particulieren en 640 euro voor rechtspersonen.

Wanneer de overtreder voor de rechter moet verschijnen, kan een rechter dan een boete en/of gevangenisstraf uitspreken, maar ook een verbod opleggen om nog dieren te houden.

REIZEN MET HONDEN

Sinds 2004 gelden in alle Europese lidstaten dezelfde regels voor het reizen met honden, katten en fretten. Wens je je hond mee te nemen op reis, dan moet je viervoeter ingeënt zijn tegen rabiës om te voorkomen dat je hond besmet zou geraken na contact met een geïnfecteerd dier in het buitenland; Sommige lidstaten leggen, naast een inenting en het afleveren van een gezondheidscertificaat, nog bijkomende voorwaarden op. Raadpleeg tijdig de navolgende informatie over de voorwaarden en procedures, zodat je niet voor onaangename verrassingen komt te staan. Hou er rekening mee dat je alle termijnen strikt moet naleven!

In 2001 werd België officieel vrij van rabiës verklaard en in 2003 werd de laatste vaccinatiecampagne uitgevoerd. De buurlanden zijn er, dankzij het vaccineren van hun vossenpopulatie, eveneens in geslaagd om de ziekte uit te roeien.

De kans om in ons land besmet te geraken is daarom erg klein. Dit heeft als gevolg dat je je hond, voor een verplaatsing binnen België, niet tegen hondsdolheid moeten laten inenten. Je dient het dier wel te identificeren en te registreren. Dit moet voor de leeftijd van 8 weken of voor de verkoop of de adoptie. De dierenarts plaats hiervoor een microchip in de nek van de hond en registreert de hond bij DogID. De eigenaar moet op verzoek van de handhaver ook het Europees paspoort van de hond kunnen voorleggen.

De identificatie door middel van een tatoeage mag alleen indien deze voor 3 juli 2011 geplaatst werd en duidelijk leesbaar is.

REIZEN VANUIT BELGIË NAAR EEN EU-LAND

Elders in Europa is rabiës nog een levensgroot probleem, vooral dan in de oostelijk gelegen landen. Daar komt de ziekte niet enkel voor bij vossen, maar ook bij andere wilde carnivoren, zoals de wasbeerhond. Als gevolg daarvan, en ter preventie, zijn er een aantal bijkomende voorwaarden van kracht, wanneer je met je hond vanuit België naar andere lidstaten van de Europese Unie reist.

Zoals eerder aangehaald, dient de dierenarts een microchip te plaatsen met het oog op de registratie in DogID. Een tatoeage geldt nog, als ze voor 3 juli 2011 werd geplaatst en duidelijk leesbaar is, maar niet als je naar het Verenigd Koninkrijk, Ierland of Malta reist.

Je viervoeter dient ook over een Europees paspoort te beschikken.

De vaccinatie tegen rabiës is verplicht. Dit kan vanaf de leeftijd van 12 weken. De eerste of primovaccinatie moet minstens 21 dagen voor de afreis gebeuren, omdat de geldigheidsduur pas dan begint te lopen. De dag van de vaccinatie telt niet mee. In de praktijk betekent dit dat je pas met je hond kan reizen vanaf de leeftijd van 15 weken.

De handhaver kan de geldigheidsduur nagaan aan de hand van de instructies van de fabricant. De data zijn ingeschreven in het paspoort van de hond. Als een dierenarts jouw dier binnen de geldigheidstermijn opnieuw vaccineert, geldt de vaccinatie onmiddellijk. Een vaccinatie dien je te beschouwen als een primovaccinatie.

REIZEN MET MEER DAN VIJF DIEREN

Reis je met meer dan vijf dieren, dan dien je de regels voor commercieel vervoer na te leven. Dat houdt in dat een officiële dierenarts van de Provinciale Controle Eenheid (PCE) van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de voedselketen (FAVV) de dieren aan een klinische onderzoek onderwerpt en hun paspoort aanvult met een bijkomend certificaat (EU goedgekeurd model).

De regels betreffende het niet commerciële verkeer blijven evenwel van kracht, indien het gaat om de deelname met meer dan vijf dieren aan wedstrijden, tentoonstellingen, sportieve manifestaties of trainingen op voorwaarde dat:

- De dieren ouder zijn dan zes maanden;
- De eigenaar een schriftelijk bewijs van deelname aan een van deze activiteiten kan voorleggen.

REIZEN VANUIT EU-LAND NAAR BELGIË

De voorwaarden om met je huisdier vanuit andere lidstaten van de Europese Unie naar België te kunnen reizen zijn gelijklopend met deze voor verkeer vanuit België, meer bepaald de microchip, het Europees paspoort en ingeënt tegen rabiës.

Wanneer je echter met meer dan vijf honden België wil binnenkomen of wanneer je (een) dier(en) met commercieel oogmerk binnenbrengt, zijn er bijkomende voorwaarden van kracht:

- De bevoegde overheid moet de plaats van oorsprong registreren;
- Een officiële dierenarts van de lidstaat van oorsprong levert een gezondheidscertificaat (EU goedgekeurd model) af dat het dier moet vergezellen tot op de plaats van bestemming. Voor niet-commercieel vervoer is het certificaat vier maanden geldig;
- Het Europees paspoort of het gezondheidscertificaat dat de honden vergezelt, moet melding maken van een binnen de achtenveertig uur voor de verzending door een door de bevoegde autoriteit gemachtigd dierenarts uitgevoerd klinisch onderzoek, waaruit blijkt dat de dieren in goede gezondheid verkeren en geschikt zijn om het vervoer naar de bestemming te doorstaan;
- Bij het commercieel binnenbrengen stelt de officiële dierenarts van de lidstaat van verzending de bevoegd autoriteiten van de plaats van bestemming in kennis van het verkeer via het TRACES-netwerk (=Trade Control and Expert System).

België kijkt streng toe dat jonge dieren slechts vanaf de leeftijd van 15 weken het land binnenkomen, gezien een dierenarts de vaccinatie tegen rabiës ten vroegste op de leeftijd van 12 weken mag toedienen en een wachttijd van 21 dagen na vaccinatie cruciaal is.

REIZEN VANUIT BELGIË NAAR DERDE LANDEN EN TERUG

Voor reizen naar derde landen (landen buiten de EU) en terug zijn zowel de voorwaarden van het land van bestemming, als die voor de terugkeer naar ons land van toepassing. Raadpleeg dus tijdig alle relevante informatie, niet alleen op nationale websites, bijvoorbeeld deze van de ambassade van het land, maar ook op die van het land van bestemming.

Sowieso moet je hond geïdentificeerd en geregistreerd zijn en dien je te beschikken over een paspoort. Tevens zal je nood hebben aan een internationaal certificaat, gewettigd door een overheidsdierenarts, waaruit blijkt dat jouw hond gevaccineerd is tegen rabiës.

Indien het land van bestemming een verhoogd risico voor rabiës kent, dien je voor je vertrek een serologische test aan te vragen om de antistoffen van je hond tegen hondsdolheid na te gaan. Uw dierenarts zal het resultaat van de test valideren in het paspoort.

REIZEN MET MEER DAN VIJF DIEREN VANUIT DERDE LANDEN NAAR BELGIË

Als je vanuit een derde land met meer dan vijf honden reist, moeten de dieren aan bijkomende voorwaarden voldoen:

- Een officiële dierenarts moet ze binnen de 48 uur voor het vertrek klinisch onderzoeken;
- De officiële dierenarts van het land van oorsprong moet een bijzonder certificaat afleveren in plaats van het gewone gezondheidscertificaat. Aan de hand van dit document verklaart de gemachtigde dierenarts dat de honden in goede gezondheid verkeerden en geschikt waren om naar hun eindbestemming te vliegen;
- Je dient de honden aan te bieden in een veterinaire grensinspectiepost (GIP -Brussel of Luik) die je één werkdag op voorhand in kennis moet stellen en waar de overeenstemmings- en documentencontrole zal plaatsvinden. De bevoegde autoriteit levert, na de controle door de officiële dierenarts van de GIP, een gemeenschappelijk veterinair document van binnenkomst (GVDB) af. De dierenarts stelt de bevoegde autoriteiten van de plaats van bestemming in kennis

via het TRACES-systeem. Het GVDB en het gezondheidscertificaat moeten de honden vergezellen tot op de plaats van bestemming.

Dieren die jonger zijn dan 15 weken en afkomstige uit landen buiten de Europese Unie, mogen in geen enkel geval naar België reizen.

NOODSITUATIES

In geval van een noodsituatie zoals een natuurramp of politieke instabiliteit die een inmiddellijke repatriëring noodzakelijk maakt, kan het FAVV eventueel een afwijking toestaan. Hiervoor moet je een aanvraag indienen bij het FAVV via import@afsca.be.

Als het agentschap een uitzonderling toestaat, moet het dier in quarantaine worden gehouden tot het aan alle vereisten voldoet.

Een hond die op Belgisch grondgebied binnenkomt en waarvoor de begeleider de hierboven aangehaalde voorwaarden niet naleeft, bevindt zich illegaal op het grondgebied. De overheid beschouwt deze dan als een potentiële drager van het hondsdolheidsvirus en zal het dier in beslag nemen met het oog op een behandeling in quarantaine.

De overheid heeft heel wat informatie over het reizen met honden gebundeld. Je vindt deze terug via de website van Health Belgium onder "reizen met gezelschapsdieren".

WEDSTRIJDEN MET HONDEN

Wedstrijden waarbij de organisator de kracht, de snelheid en de behendigheid van honden op de proef stelt, zijn onderworpen aan ettelijke voorwaarden.

Voorafgaandelijk dient de organisator toelating te krijgen van de burgemeester van de gemeente waar de wedstrijd doorgaat. Hij dient volgende zaken voor te leggen:

1. Het programma van de wedstrijden;
2. Het reglement van de wedstrijden en van de dopingcontrole;
3. De beschrijving van het parcours;
4. De namen van de aangenomen dierenarts belast met het veterinaire toezicht;
5. De wedstrijdkalender indien wedstrijden doorheen het jaar worden ingericht.

De burgemeester kan het advies van de plaatselijke inspecteur-dierenarts inwinnen voor hij de toelating verleent.

Ook dient de organisator maatregelen te nemen naar aanleiding van de wedstrijd:

1. Om deelname van zieke of gewonde dieren aan de wedstrijden te vermijden;
2. Om medische behandeling te voorzien voor dieren die tijdens de wedstrijd gewond raken;
3. Om onnodige risico's voor de dieren ingevolge onder meer slechte weersomstandigheden, de staat van het parcours en de opstelling van de toeschouwers te vermijden;
4. Om het beïnvloeden van de prestaties van de dieren op dusdanige wijze dat dit nadelig is voor het welzijn der dieren, te controleren en te verbieden en/of te bestraffen.

De wedstrijdvoorwaarden en het parcours dienen aangepast te zijn aan de fysiologische capaciteiten van de deelnemende dieren.

BURGERRECHTELIJK AANSPRAKELIJKHEID

Het principe is dat de hond steeds aangelijnd moet zijn, behalve op plaatsen waar uitdrukkelijk is toegelaten honden vrij te laten rennen, zoals gemeenschappelijke losloopweides, losloopzones in natuurgebied of op bepaalde delen van het strand.

Dit zal steeds in een stedelijke verordening of reglement van het respectievelijke provinciaal domein zijn opgenomen. Vergewis je steeds van de plaatselijke reglementering. Vaak vind je deze precieze uitleg terug op de website van de gemeente of stad. Voor een omstandige uitleg over de losloopzones in natuurgebieden kan je terecht op de website van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB).

Verkies je een dagje aan zee en neem je de hond mee, raadpleeg dan zeker:

<https://www.dekust.be/nl/met-de-hond-aan-zee>

Zelfs als de hond los loopt – ook waar toegelaten – moet de eigenaar/houder ervoor zorgen dat hij het dier onder controle heeft (dat het dier onder appél staat). Dit geldt ook wanneer je hond aan een lange lijn loopt.

Dit vloeit voort uit het Burgerlijk Wetboek artikel 1385: “De eigenaar van een dier, terwijl hij het in gebruik heeft, degene die zich ervan bedient, is aansprakelijk voor de schade die door het dier is veroorzaakt, hetzij het onder zijn bewaring stond, dan wel verdwaald of ontsnapt was”. Artikel 1385 is een vervolg op 1382 (incident, schade, causaal verband).

Zowel aan de leiband, als los is het de eigenaar verboden om “de aanvalsdrijf van een dier op te drijven door het op te hitsen tegen een ander dier”.

In de zomer, bij hoge temperaturen, is het ten stelligste af te raden om met de hond op asfalt te wandelen, gezien de hond zijn pootkussens dan kunnen verbranden. Artikel 1 van de Dierenwelzijnswet stelt dat niemand een dier onnodig pijn mag laten ondergaan of een letsel mag bezorgen.

Je mag je, als skater, maar evenmin met een ander vervoermiddel, niet laten voorttrekken door je hond, want dan beschouwt de wetgever jouw hond als last- en trekdier en dat is verboden volgens de

dierenwelzijnswet, tenzij je een toelating hebt van de minister. Deze kan bijvoorbeeld een uitzonderling toestaan voor het trainen van sledehonden.

SCHADEREGELING

Iedereen die een hond houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, draagt verantwoordelijkheid voor het dier. Ook als je hond bijt naar een andere hond of naar een mens. In welke mate is de houder van het aanvallende dier hiervoor aansprakelijk en hoe verloopt de schadevergoeding?

In het Burgerlijk Wetboek vind je de belangrijkste bepalingen terug om een antwoord te vinden op bovenstaande vragen:

Artikel 1382:

Elke daad van de mens, waardoor aan een ander schade wordt veroorzaakt, verplicht degene door wiens schuld de schade is ontstaan, deze te vergoeden. Dit is het algemene aansprakelijkheidsartikel. Belangrijk hierbij is het causaal verband. Hiermee wordt bedoeld dat een gebeurtenis het directe gevolg is van een andere gebeurtenis (oorzaak en gevolg).

Artikel 1383:

Ieder is aansprakelijk niet alleen voor de schade welke hij door zijn daad, maar ook voor die welke hij door zijn nalatigheid of door zijn onvoorzichtigheid heeft veroorzaakt.

Het burgerlijk wetboek voorziet ook een specifiek artikel voor onze situatie:

Artikel 1385:

De eigenaar van een dier, of, terwijl hij het gebruikt heeft, degene die zich ervan bedient, is aansprakelijk voor de schade die door het dier is veroorzaakt, hetzij onder zijn bewaring stond, dan wel verdwaald of ontsnapt was.

Als het duidelijk is dat de tegenpartij aansprakelijk is en deze de schade wil vergoeden - wanneer zij over een burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering (een familiale verzekering in de volksmond) beschikt, is de bereidheid al iets groter - kan de zaak snel worden afgehandeld. Indien er echter

discussie is over de verantwoordelijkheid en/of de eigenaar (houder) wil de zaak niet onderling regelen, zal er een rechter aan te pas komen. Hiervoor zal juridische hulp ingeroepen moeten worden.

Hou altijd rekening als professional met het feit dat conflicten kunnen leiden tot schade aan eigen naam en dus bedrijf.

BIJTINCIDENTEN

Honden zijn soms onvoorspelbaar of de baasjes onvoldoende aandachtig, zodat een kennismaking tussen twee honden in sommige gevallen evolueert naar een bijtincident. Dikwijls zonder veel erg, maar in andere gevallen met lichamelijke schade voor je hond. In sommige gevallen deelt ook de begeleider in de brokken. Afhankelijk van de precieze omstandigheden kan je de gevolgschade in der minne regelen of is het voer voor de verzekering. Een goede verzekering burgerlijke aansprakelijkheid, ook als particulier, is onmisbaar wanneer je honden houdt. Deze verzekering zal ook tussenkomen, wanneer je hond andere vormen van schade toebrengt aan derden, bijvoorbeeld wanneer het dier op de wagen van een bezoeker springt en deze bekrast; je dient wel rekening te houden met een vrijstelling. Dit wil zeggen dat je een bepaald bedrag sowieso uit eigen zak zal moeten betalen.

Indien je de schade naar aanleiding van een bijtincident niet onderling kan regelen of er is duidelijk kwaad opzet in het spel, zal je aangifte moeten doen bij de lokale politie.

HINDER

Wanneer je 'hinder' en 'honden' in dezelfde zin tegenkomt, gaat het hoofdzakelijk over uitwerpselen op straat of hondengeblaf.

De meeste hondeneigenaren gedagen zich verantwoordelijk en ruimen de uitwerpselen van hun hond ook mooi op. Dit is ook wettelijk verplicht. In de meeste steden en gemeenten krijg je een GAS-boete, wanneer een handhaver jou erop betrapt de uitwerpselen van je hond niet op te ruimen. Afhankelijk van de gemeente/stad kan deze boete oplopen tot 250 euro. Beter voorkomen dan genezen! De aanpak van hondengeblaf gebeurt op verscheidene manieren. Wanneer iemand zich stoort aan het overmatig blaffen van je hond, zal deze meestal de politie verwittigen. In sommige gevallen zal de klager eerst zelf contact opnemen met de hondeneigenaar om de hinder proberen in te dijken, maar dit komt minder vaak voor.

De politie zal in eerste instantie de oorzaken van het geblaf nagaan. Zit de hond vaak alleen of ligt er een vorm van verwaarlozing aan de basis? Als ze geen inbreuken op het dierenwelzijn hebben vastgesteld, of deze zijn ondertussen opgelost, zullen ze trachten te bemiddelen. Een compromis waar beide partijen zich in kunnen vinden, houdt het langst stand.

HANDHAVINGSMOGELIJKHEDEN

Indien hinder terugkeert heeft de politie verscheidende handhavingsmogelijkheden. Ze kan een GAS-boete uitschrijven of, wanneer de politiemensen het geblaf 's nachts vaststellen en dit duidelijk hoorbaar is in de woning van de klager, kunnen zij een proces-verbaal inzake nachtlawaai opstellen.

Sommige overtreders zijn hardleers en betalen met de glimlach een boete.

De hinder door het geblaf is daardoor niet verdwenen. Zij hebben dan nog twee mogelijkheden: de partijen doorverwijzen naar de Vrederechter of een verslag voor de burgemeester opstellen die op zijn beurt maatregelen kan treffen om een einde te stellen aan het hondengeblaf. Deze laatste piste is minder gekend.

Een burgerlijke procedure voor de Vrederechter komt vrij vaak voor. In eerste instantie zal de rechter de partijen oproepen in verzoening. Indien deze poging niet lukt, zal hij een afdwingbare procedure

opstarten, waarbij hij een afweging zal maken tussen het gebruiksgenot van de woning en het goede nabuurschap. Hij zal zich met andere woorden de vraag stellen of de hinder de normale ongemakken tussen burens overstijgt. Om dit te beoordelen zal hij onder andere rekening houden met het tijdstip, de frequentie en de intensiteit van de hinder. Als de Vrederechter van oordeel is dat de balans scheef zit, zal hij maatregelen nemen om het evenwicht te herstellen.

Gaat het om hinder afkomstig van een inrichting die beschikt over een Omgevingsvergunning, bijvoorbeeld een hondenpension of grote hondenkwekerij, dan bestaan er nog andere handhavingsmogelijkheden.

HET HOUDEN VAN EEN HOND, BETEKENT: VERANTWOORDELIJKHEID NEMEN!

Als eigenaar ben je altijd verantwoordelijk voor je hond. Hou zeker rekening met de volgende zaken:

- Laat de hond niet alleen bij kinderen.
Leg aan je kinderen uit hoe honden zich gedragen;
- Ruim uitwerpselen op. Verschillende gemeenten geven een GAS-boete als je geen poepzakjes bij je hebt als je de hond uitlaat;
- Hou de hond aan de lijn waar dat moet. Een hond laten loslopen waar het niet mag, kan een GAS-boete opleveren;
- Laat de hond niet alleen bij een winkel, hij kan immers gestolen worden;
- Laat een hond nooit alleen in de auto als het buiten 15°C of warmer is. De temperatuur kan dan razendsnel oplopen, zelfs met een raampje open;
- Contact met vreemde honden kan bij je hond stress veroorzaken, loop daarom met een boog om onbekende honden heen;
- Hou zeker afstand van andere honden met een geel lintje aan de leiband: dit geeft aan dat deze honden niet benaderd mogen worden, bijvoorbeeld omdat de hond loops is, agressief kan zijn of een besmettelijke ziekte heeft. Je kan dit zelf ook toepassen.

BESCHERMING VAN DE PERSOONSGEGEVENS

Als hondenprofessional ga je om met persoonsgegevens. Je verwerkt informatie waarmee je iemand kan identificeren, zoals naam, adres, telefoonnummer, leeftijd, emailadres, enz.

Vroeger diende je te voldoen aan de Belgische Privacywet, maar sinds 25 mei 2018 moet je als professional die persoonsgegevens verwerkt - als je een Excelsheet gebruikt val je hier al onder - de General Data Protection Regulation (GDPR) naleven. Soms kom je ook de term Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) tegen. Dit is het Nederlandstalige synoniem.

De GDPR heeft een tweeledig doel:

Eenzijds wil het de privacy van Europese burgers vrijwaren, anderzijds wil het de burgers meer rechten geven over wat er met hun persoonsgegevens gebeurt.

DE BELANGRIJKSTE PRINCIPES VAN GDPR

- Bedrijven moeten burgers op een begrijpelijke en transparante manier informeren over hoe ze persoonlijke gegevens verzamelen en verwerken;
- Bedrijven moeten persoonsgegevens kunnen wissen als de persoon in kwestie daarom vraagt, en als er geen geldig tegenargument gegeven kan worden - ook als ze de data inmiddels met derde partijen hebben gedeeld.
- Bedrijven moeten het verzamelen, verwerken en opslaan van persoonlijke gegevens beperken tot specifieke, rechtmatige doeleinden.
- Burgers kunnen hun persoonlijke gegevens makkelijker overdragen van de ene dienstverlener naar de andere, bijvoorbeeld om van energieleverancier te wisselen;
- Bedrijven zijn verplicht om een data lek te melden binnen de 72 uur, tenzij het bedrijf kan aantonen dat het lek geen gevaar is voor de verzamelde persoonlijke gegevens.

VOLDOEN AAN DE EISEN VAN DE GDPR

1. Inventariseer je data

Breng in kaart over welke data je allemaal beschikt, maar ook hoe en waar je die bewaart. Je zal snel schrikken van de hoeveelheid data. Komen onder meer in aanmerking: je klantgegevens, een facturatiesysteem, misschien een HR-tool om de lonen van je medewerkers te beheren, een tool om e-mails uit te sturen naar je klanten, enz.

2. Kwalificeer de gegevens die je gebruikt

Sommige gegevens zijn gevoeliger dan andere. Je kent best een categorie toe aan je verzamelde gegevens. Voorbeelden van erg gevoelige gegevens zijn: medische gegevens, gegevens van minderjarigen, strafrechtelijke gegevens, het rijksregisternummer.

3. Denk na over de bescherming van je data

Zijn de gegevens die je bezit wel goed beschermd en op welke manier verloopt die bescherming. Sta daarnaast ook even stil bij de beveiliging van je website. Wie heeft bijvoorbeeld toegang tot de paswoorden die je gebruikt?

Is je website wel voldoende beschermd tegen inbreuken van buitenaf?

4. Documenteer alles wat je doet omtrent de GDPR

Hou alle stappen die je onderneemt om in orde te zijn met de GDPR goed bij. Zo kan je toezichthouders duidelijk tonen dat je moeite doet om te voldoen aan de nieuwe regelgeving.

Lijst de stappen die je hebt ondernomen om in orde te zijn met de GDPR, in het bijzonder:

- De opleidingen die je gevolgd hebt over de GDPR;
- De aanpassingen die je gedaan hebt om je data te beschermen;
- Eventueel een plan van je ICT-infrastructuur;
- Een overzichtslijst van tools waarmee je werkt.

Bovenstaande informatie betreft een samenvatting met de verplichtingen die de GDPR met zich meebrengt. Je vindt meer informatie in de brochure "Wegwijs in de AVG voor KMO's" van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Deze regelgeving is altijd in beweging. Zorg dat je op de hoogte blijft.

Bronnen:

Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.

De werken van GAIA: 30 jaar op de bres voor dieren en hun rechten - Michel Vandenbosch.

Beleidsnota Dierenwelzijn (2019 - 2024) van minister voor Dierenwelzijn Ben Weyts